

KNJIGA O SUDIJAMA

GLAVA 1

A po smrti Isusovoj upitaše sinovi Izrailjevi Gospoda govoreći: ko će između nas i prvi na Hananeje da se bije s njima?

1:2 I Gospod reče: Juda neka ide; eto dao sam mu zemlju u ruke.

1:3 A Juda reče Simeunu bratu svojem: hajde sa mnom na moj deo da se bijemo s Hananejima; pak }u i ja i}i s tobom na tvoj dio. I po|e Simeun s njim.

1:4 I izide Juda; i dade im Gospod Hananeje i Ferezeje u ruke, i pobiše ih u Vezeku deset tisuća ljudi.

1:5 Jer na|oše Adoni-Vezeka u Vezeku, i udariše na nj, i pobiše Hananeje i Ferezeje.

1:6 I pobje`e Adoni-Vezek, a oni ga potjeraše i uhvatiše ga otsjekoše mu palce u ruku i u nogu.

1:7 Tada reče Adoni-Vezek: sedamdeset careva otsje~enijeh palaca u ruku i u nogu kupiše {to bješe pod mojim stolom; kako sam ~inio, tako mi plati Bog. I odvedoše ga u Jerusolim, i ondje umrije.

1:8 Jer sinovi Judini udariše na Jerusolim i uzeše ga, i isjekoše gra|ane o{trijem ma~em, a grad sa`egoše ognjem.

1:9 Potom izidoše sinovi Judini da vojuju na Hananeje, koji `ivljahu u gori i na jugu i u ravni.

1:10 I Juda izide na Hananeje koji `ivljahu u Hevronu, a Hevronu bijaše pre|e ime Kirijat-Arva; i pobiše Sesaja i Ahimana i Talmaja.

1:11 A odatle otidoše na Davirane, a Daviru prije bješe ime Kirijat-Sefer.

1:12 I reče Halev: ko savlada Kirijat-Sefer i uzme ga, da}u mu Ahsu k}er svoju za `enu.

1:13 I uze ga Gotonilo, sin Kenezov, mla|i brat Halevov; i dade mu Ahsu k}er svoju za `enu.

1:14 I kad pola`aše, nagovaraše ga da i{te u oca njezina polje; pa sko~i s magarca. A Halev joj re~e: {to ti je?

1:15 A ona mu reče: daj mi dar; kad si mi dao suhe zemlje, daj mi i izvora vodenijeh. I dade joj Halev izvore gornje i izvore donje.

1:16 A i sinovi Keneja tasta Mojsijeva izidoše iz grada palmova sa sinovima Judinijem u pustinju Judinu, koja je na jugu od Arada. I do{av{i `ivljahu s narodom.

1:17 Potom izide Juda sa Simeunom bratom svojim, i pobiše Hananeje koji `ivljahu u Sefatu, i raskopaše ga, i prozva se grad Orma.

1:18 I Gazu uze Juda s me|ama njezinijem, i Askalon s me|ama njegovijem, i Akaron s me|ama njegovijem.

1:19 Jer Gospod bješe s Judom, te osvoji goru; ali ne izagna onijeh koji `ivljahu u dolini, jer imahu gvozdena kola.

1:20 I dadoše Halevu Hevron, kao {to bješe zapovjedio Mojsije, a on izagna odande tri sina Enakova.

1:21 A sinovi Venijaminovi ne izagnaše Jevuseja koji `ivljahu u Jerusalimu; nego Jevuseji ostaše u Jerusalimu sa sinovima Venijaminovijem do ovoga dana.

1:22 Izidoše i sinovi Josifovi na Vetilj, i Gospod bijaše s njima.

1:23 I uhodiše Vetilj sinovi Josifovi, a ime grada bješe prije Luz.

1:24 I uhode vidješe ~ovjeka koji i|aše iz grada i rekoše mu: hajde poka`i nam kuda }emo u}i u grad, pa }emo ti u~initi milost.

1:25 A on im pokaza kuda }e u}i u grad; i isje-koše u gradu sve o{trijem ma~em, a onoga ~ovjeka pustiše sa svom porodicom njegovom.

1:26 I otide onaj ~ovjek u zemlju Hetejsku, i ondje sazida grad, i prozva ga Luz; to mu je ime do danas.

1:27 A Manasija ne izagna stanovnika iz Vet-Sana i sela njegovijeh, ni iz Tanaha i sela njegovijeh, ni stanovnika iz Dora i sela njegovijeh, ni stanovnika iz Ivleama i sela njegovijeh, ni stanovnika iz Megida i sela njegovijeh; i Hananeji stadoše `ivjeti u toj zemlji.

1:28 A kad oja~a Izrailj, udari na Hananeje danak, ali ih ne izagna.

1:29 Ni Jefrem ne izagna Hananeje koji `ivljahu u Gezeru; nego ostaše Hananeji s njim u Gezeru.

1:30 Zavulon ne izagna stanovnika iz Kitrona, ni stanovnika iz Nalola; nego ostaše Hananeji s njim, i pla}ahu danak.

1:31 Asir ne izagna stanovnika iz Akona, ni stanovnika iz Sidona ni iz Alava, ni iz Ahaziva, ni iz Helve, ni iz Afika, ni iz Reova;

1:32 Nego Asir `ivljaše me|u Hananejima, stanovnicima one zemlje, jer ih ne izagna.

1:33 Neftalim ne izagna stanovnika iz Vet-Semesa, ni stanovnika iz Vet-Anata; nego `ivljaše me|u Hananejima stanovnicima one zemlje; i stanovnici u Vet-Semesu i u Vet-Anatu pla}ahu im danak.

1:34 A Amoreji pritje{njavahu sinove Danove u gori, i ne dadijahu im slaziti u dolinu.

1:35 I Amoreji stadoše `ivjeti u gori Eresu, u Ajalonu i u Salvimu; a kad osili ruka doma Josifova, pla}aše danak.

1:36 A me|a Amorejima bješe od gore Akravimske, od stijene pa na više.

GLAVA 2

I do|e an|eo Gospodnji od Galgala u Vokim i re~e: izveo sam vas iz Misira i doveo vas u zemlju za koju sam se zakleo ocima va{im; i rekoh: ne}u pokvariti zavjeta svojega s vama dovijeka.

2:2 A vi ne hvatajte vjere sa stanovnicima te zemlje, oltare njihove raskopajte. Ali ne poslu{aste glasa mojega. [ta ste to u~inili?

2:3 Zato i ja rekoh: ne}u ih odagnati ispred vas, nego }e vam biti kao trnje, i bogovi njihovi bi}e vam zamka.

2:4 A kad izgovori an|eo Gospodnji ove rije~i svijem sinovima Izrailjevijem, narod podi`e glas svoj i plaka.

2:5 Zato prozvaše ono mjesto Vokim; i ondje prinesoše `rtve Gospodu.

2:6 A Isus raspusti narod, i razidoše se sinovi Izrailjevi svaki na svoje na{ljedstvo, da naslijede zemlju.

2:7 I slu`i narod Gospodu svega vijeka Isusova i svega vijeka starje{ina koji `ivješe dugo iza Isusa koje bijahu vidjele sva velika djela Gospodnja {to u~ini Izrailju.

2:8 Ali umrije Isus sin Navin sluga Gospodnji, kad mu bješe sto i deset godina.

2:9 I pogreboše ga u me|ama na{ljedstva njegova u Tamnat-Aresu u gori Jefremovoj sa sjevera gori Gasu.

2:10 I sav onaj nara{taj pribra se k ocima svojim, i nasta drugi nara{taj iza njih, koji ne poznavаше Gospoda ni djela koja je u~inio Izrailju.

2:11 I sinovi Izrailjevi, ~iniše {to je zlo pred Gospodom, i slu`iše Valima.

2:12 I ostaviše Gospoda Boga otaca svojih, koji ih je izveo iz zemlje Misirske, i po|oše za drugim bogovima izme|u bogova onijeh naroda koji bijahu oko njih, i klanjaše im se, i razgnjeviše Gospoda.

2:13 I ostaviše Gospoda, i slu`iše Valu i Astarotama.

2:14 I razgnjevi se Gospod na Izrailja, i dade ih u ruke ljudima koji ih plijenjahu, i prodade ih u ru-

ke neprijateljima njihovijem unaokolo, i ne moga-
 {e se vi{e dr`ati pred neprijateljima svojim.

2:15 Kud god pola`ahu, ruka Gospodnja bje{e
 protiv njih na zlo, kao {to bje{e rekao Gospod i
 kao {to im se bje{e zakleo Gospod; i bijahu u veli-
 koj nevolji.

2:16 Tada im Gospod podiza{e sudije, koji ih
 izbavljahu iz ruku onijeh {to ih plijenjahu.

2:17 Ali ni sudija svojih ne slu{a{e, nego ~ini{e
 preljubu za drugim bogovima, i klanja{e im se; br-
 zo za |o{e s puta kojim ido{e oci njihovi slu{aju}i
 zapovijesti Gospodnje; oni ne ~ini{e tako.

2:18 I kad im Gospod podiza{e sudije, bija{e
 Gospod sa svakim sudijom, i izbavlja{e ih iz ruku
 neprijatelja njihovijeh svega vijeka sudijina; jer se
 sa`ali Gospodu radi njihova uzdisanja na one koji
 im krivo ~injahu i koji ih cvijeljahu.

2:19 A kad sudija umrije, oni se vra}ahu opet i
 bivahu gori od otaca svojih idu}i za bogovima dru-
 gim i slu`e}i im i klanjaju}i im se; ne ostavljahu se
 djela svojih niti putova svojih opakih.

2:20 Zato se raspali gnjev Gospodnji na Izrailja,
 i re~e: kad je taj narod prestupio moj zavjet koji
 sam zapovjedio ocima njihovijem, i ne poslu{a{e
 glasa mojega,

2:21 Ni ja ne}u vi{e nijednoga goniti ispred njih
 izme|u naroda koje ostavi Isus kad umrije,

2:22 Da njima ku{am Izrailja ho}e li se dr`ati
 puta Gospodnjega hode}i po njemu, kao {to su se
 dr`ali oci njihovi, ili ne}e.

2:23 I Gospod ostavi te narode i ne izagna ih od-
 mah ne predav{i ih u ruke Isusu.

GLAVA 3

Aovo su narodi koje ostavi Gospod da njima
 ku{a Izrailj, sve one koji ne znahu za ratove
 Hananske,

3:2 Da bi barem natra`je sinova Izrailjevijeh
 znalo i razumijelo {to je rat, barem oni koji od pri-
 je nijesu znali:

3:3 Pet kne`evina Filistejskih, i svi Hananeji i
 Sidonci i Jeveji, koji `ivljahu na gori Livanu od
 gore Val-Ermona do Emata.

3:4 Ti narodi osta{e da se Izrailj njima ku{a, da
 se vidi ho}e li slu{ati zapovijesti Gospodnje, koje
 je zapovjedio ocima njihovijem preko Mojsija.

3:5 I `ivljahu sinovi Izrailjevi usred Hananeja i
 Heteja i Amoreja i Ferezeja i Jeveja i Jevuseja.

3:6 I `enjahu se k}erima njihovijem i udavahu
 k}eri svoje za sinove njihove, i slu`ahu bogovima
 njihovijem.

3:7 I ~injahu sinovi Izrailjevi {to je zlo pred Go-
 spodom, i zaboravi{e Gospoda Boga svojega i slu-
 `ahu Valima i lugovima.

3:8 Zato se razgnjevi Gospod na Izrailja, i dade
 ih u ruke Husan-Risatajimu caru Mesopotamskom;
 i slu`a{e sinovi Izrailjevi Husan-Risatajimu osam
 godina.

3:9 Potom vapi{e sinovi Izrailjevi ka Gospodu, i
 podi`e Gospod izbavitelja sinovima Izrailjevijem
 da ih izbavi, Gotonila sina Kenezova, mla|ega bra-
 ta Halevova,

3:10 I bija{e na njemu duh Gospodnji, i su|a{e
 Izrailju; i izide na vojsku, i predade mu Gospod u
 ruke Husan-Risatajima cara Mesopotamskoga; i
 ruka njegova nadja~a Husan-Risatajima.

3:11 I zemlja bi mirna ~etrdeset godina. Potom
 umre Gotonilo sin Kenezov.

3:12 A sinovi Izrailjevi stado{e opet ~initi {to je
 zlo pred Gospodom; a Gospod ukrijepi Eglona cara
 Moavskoga na Izrailja, jer ~injahu {to je zlo pred
 Gospodom.

3:13 Jer skupi k sebi sinove Amonove i Amali-
 ke, i iza{av{i pobi Izrailja, i osvoji{e grad palmov.

3:14 I sinovi Izrailjevi slu`i{e Eglonu caru Moa-
 vskom osamnaest godina.

3:15 Potom vapi{e sinovi Izrailjevi ka Gospodu;
 i Gospod im podi`e izbavitelja Aoda sina Gire sina
 Venijaminova, ~ovjeka koji bija{e ljevjak. I posla{e
 sinovi Izrailjevi po njemu dar Eglonu caru Moav-
 skom.

3:16 A Aod na~ini sebi ma~ sa obje strane o{tar, od lakta u du`inu; i pripasa ga pod haljine svoje uz desnu bedricu.

3:17 I odnese dar Eglonu caru Moavskom; a Eglon bje{e ~ovjek vrlo debeo.

3:18 I kad predade dar, otpusti ljude koji su nosili dar.

3:19 Pa sam vrativ se od likova kamenijeh, koji bijahu kod Galgala, re~e: imam, care, neku tajnu da ti ka`em. A on re~e: mu~i! I otido{e od njega svi koji stajahu pred njim.

3:20 A Aod pristupi k njemu; a on sje|a{e sam u ljetnoj sobi; pa re~e Aod: rije~ Bo`iju imam da ti ka`em. Tada on usta s prijestola.

3:21 A Aod pote`e lijevom rukom svojom i uze ma~ od desne bedrice i satjera mu ga u trbuh,

3:22 I dr`ak u|e za ma~em, i salo se sklopi za ma~em, te ne mo`e izvu}i ma~a iz trbuha; i izide ne~ist.

3:23 Potom izide Aod iz sobe, i zatvori vrata za sobom i zaklju~a.

3:24 A kad on otide, do|o{e sluge, i pogleda{e, a to vrata od sobe zaklju~ana, pa reko{e: valjda ide napolje u klijeti do ljetne sobe.

3:25 I ve}im se dosadi ~ekati a vrata se od sobe ne otvaraju, te uze{e klju~ i otvori{e, a gle, gospodar im le`i na zemlji mrtav.

3:26 A Aod dokle se oni zabavi{e pobje`e i pro|e likove kamene, i ute~e u Seirot.

3:27 A kad do|e, zaturbi u trubu u gori Jefremovoj; i sido{e s njim sinovi Izrailjevi s gore, a on naprijed.

3:28 Pa im re~e: hajdete za mnom, jer Gospod predade vam u ruke neprijatelje va{e Moavce. I sido{e za njim, i uze{e Moavcima brodove Jordanske, i ne dadijahu nikome prije}i.

3:29 I tada pobi{e Moavce, oko deset tisu}a ljudi, sve bogate i hrabre, i nijedan ne ute~e.

3:30 Tako u taj dan potpado{e Moavci pod ruku Izrailjevu; i zemlja bi mirna osamdeset godina.

3:31 A posle njega nasto Samegar sin Anatov, i pobi {est stotina Filisteja ostanom volujskim, i izbavi i on Izrailja.

GLAVA 4

A po smrti Aodovoj opet sinovi Izrailjevi ~ini{e {to je zlo pred Gospodom.

4:2 I Gospod ih dade u ruke Javinu caru Hananskom, koji vlada{e u Asoru, a vojsci njegovoj bje{e vojvoda Sisara, koji `ivlja{e u Arosetu neznabo`a~kom.

4:3 I sinovi Izrailjevi vapi{e ka Gospodu; jer on ima{e devet stotina gvozdenijeh kola, i veoma prijte{njava{e sinove Izrailjeve dvadeset godina.

4:4 U to vrijeme Devora proro~ica, `ena Lafidotova, su|a{e Izrailju.

4:5 I Devora stanova{e pod palmom izme|u Rame i Vetilja u gori Jefremovoj, i dola`ahu k njoj sinovi Izrailjevi na sud.

4:6 A ona poslavl{i dozva Varaka sina Avinejemova iz Kedesa Neftalimova, i re~e mu: nije li zapovjedio Gospod Bog Izrailjev: idi, skupi narod na goru Tavor, i uzmi sa sobom deset tisu}a ljudi izme|u sinova Neftalimovijeh i sinova Zavulonovijeh?

4:7 Jer }u dovesti k tebi na potok Kison Sisaru vojvodu Javinova i kola njegova i ljudstvo njegovo, i preda}u ga tebi u ruke.

4:8 A Varak joj re~e: ako }e{ ti i}i sa mnom, i}i }u; ako li ne}e{ i}i sa mnom, ne}u i}i.

4:9 A ona re~e: ja }u i}i s tobom, ali ne}e{ imati slave na putu kojim }e{ i}i; jer }e `eni u ruku dati Gospod Sisaru. I ustav{i Devora otide s Varakom u Kedes.

4:10 I Varak sazav{i sinove Zavulonove i Neftalimove u Kedes, povede sa sobom deset tisu}a ljudi; i Devora i|a{e s njim.

4:11 A Ever Kenejin bje{e se odvojio od Keneja, od sinova Ovava tasta Mojsijeva, i bje{e razapeo svoj {ator kod hrastova Zanjimskih, a to je kod Kedesa.

4:12 I javi{e Sisari da je iza{ao Varak sin Avinejemov na goru Tavor.

4:13 I Sisara skupi sva kola svoja, devet stotina kola gvozdenijeh, i sav narod koji bija{e s njim od Aroseta neznabo`a~koga do potoka Kisona.

4:14 Tada re~e Devora Varaku: ustani, jer je ovo dan, u koji ti daje Gospod Sisaru u ruke. Ne ide li Gospod pred tobom? i Varak si|e s gore Tavora, i deset tisu}a ljudi za njim.

4:15 I Gospod smete Sisaru i sva kola njegova i svu vojsku o{trim ma~em pred Varakom; i Sisara si|e s kola svojih i pobje`e pje{ice.

4:16 A Varak potjera kola i vojsku do Aroseta neznao`a-koga; i pade sva vojska Sisarina od o{-troga ma~a, ne osta nijedan.

4:17 A Sisara ute~e pje{ice do {atora Jailje `ene Evera Kenejina; jer bija{e mir me|u Javinom carem Asorskim i domom Evera Kenejina.

4:18 I izide Jailja na susret Sisari, i re~e mu: skloni se, gospodaru, skloni se kod mene; ne boj se. I on se skloni kod nje u {ator, i ona ga pokri pokriva~em.

4:19 A on joj re~e: daj mi malo vode da se napijem, jer sam `edan. A ona otvori mijeh mljeka i napoji ga, pa ga pokri.

4:20 A on joj re~e: stoj na vratima od {atora, i ako ko do|e i zapita te i re~e: ima li tu ko? reci: nema.

4:21 Tada Jailja `ena Everova uze kolac od {atora, i uze malj u ruku, i pristupi k njemu polako, i satjera mu kolac kroz slijepe o-i, te pro|e u zemlju, kad spava{e tvrdo umoran, i umrije.

4:22 I gle, Varak tjera{e Sisaru, i Jailja mu izide na susret, i re~e mu: hodi da ti poka`em ~ovjeka kojega tra`i{. I u|e k njoj, i gle Sisara le`a{e mrtav, i kolac mu u slijepijem o-ima.

4:23 Tako pokori Bog u onaj dan Javina cara Hananskoga pred sinovima Izrailjevijem.

4:24 I ruka sinova Izrailjevijeh biva{e sve te`a Javinu caru Hananskom, dokle ne istrijebi{e Javina cara Hananskoga.

GLAVA 5

I u taj dan pjeva Devora i Varak sin Avinejemov govore}i:

5:2 Blagosiljajte Gospoda {to u~ini osvetu u Izrailju i {to narod dragovoljno prista.

5:3 ^ujte carevi, slu{ajte knezovi; ja, ja }u Gospodu pjevati, popijeva}u Gospodu Bogu Izrailjevu.

5:4 Gospode! kad si slazio sa Sira, kad si i{ao iz polja Edomskoga, zemlja se tresija{e, i nebesa kapahu, oblaci kapahu vodom.

5:5 Brda se rastapahu pred Gospodom; taj Sinaj pred Gospodom Bogom Izrailjevijem.

5:6 Za vremena Samegara sina Anatova, za vremena Jailjina nesta putova, i koji i|ahu stazama, i|ahu krivijem putovima.

5:7 Nesta sela u Izrailju, nesta ih, dokle ne nastah ja, Devora, dokle ne nastah majka Izrailju.

5:8 On izabra nove bogove, tada rat bija{e na vratima; vi|a{e li se {tit ili koplje me|u ~etrdeset tisu}a u Izrailju?

5:9 Srce se moje privilo k upraviteljima Izrailjevijem, koji dragovoljno prista{e izme|u naroda. Blagosiljajte Gospoda.

5:10 Koji ja{ete na bijelijem magaricama, koji sjedite u sudu i koji hodite po putovima, pripovijedajte.

5:11 Prestala je praska strelja~ka na mjestima gdje se voda crpe; ondje neka pripovijedaju pravdu Gospodnju, pravdu k selima njegovijem u Izrailju; tada }e narod Gospodnji slaziti na vrata.

5:12 Ustani, ustani, Devoro; ustani, ustani, zapjevaj pjesmu; ustani, Vara~e, vodi u ropstvo roblje svoje, sine Avinejemov.

5:13 Sada }e potla~eni obladati silnima iz naroda; Gospod mi daje da vladam silnima.

5:14 Iz Jefrema izide korijen njihov na Amalike; za tobom bje{e Venijamin s narodom tvojim; od Mahira izido{e koji postavljaju zakone, a od Zavulona pisari.

5:15 I knezovi Isaharovi bi{e s Devorom, Isahar kao i Varak bi poslan u dolinu s ljudima koje vo|a{e. U dijelu Ruvimovu bijahu ljudi visokih misli.

5:16 [to si sjedio me|u torovima slu{aju}i kako bleje stada? U dijelu Ruvimovu bijahu ljudi visokih misli.

5:17 Galad osta s onu stranu Jordana; a Dan {to se zabavi kod la|a? Asir za{to sjede na brijegu morskome i u kr{evima svojim osta?

5:18 Zavulon je narod koji daje du{u svoju na smrt, tako i Neftalim, na visokom polju.

5:19 Do|o{e carevi, bi{e se; bi{e se carevi Hanaanski u Tanahu na vodi Megidskoj; ali ni mrve srebra ne dobi{e.

5:20 S neba se vojeva, zvijezde s mjesta svojih vojeva{e na Sisaru.

5:21 Potok Kison odnese ih, potok Kadimin, potok Kison; pogazila si, du{o moja, sna`no.

5:22 Tada izotpada{e konjma kopita od tjeranja junaka njihovijeh.

5:23 Proklinjite Miroz, re~e an|eo Gospodnji, proklinjite stanovnike njegove; jer ne do|o{e u pomo} Gospodu, u pomo} Gospodu s junacima.

5:24 Da je blagoslovena mimo`ene Jailja`ena Evera Kenejina; mimo`ene u {atorima da je blagoslovena.

5:25 Zaiska vode, mlijeka mu daje, u gospodskoj zdjeli donese mu povlaku.

5:26 Lijevom rukom ma{i se za kolac a desnom za malj kova~ki, i udari Sisaru, razmrskana mu glavu; probode i probi mu slijepo~i.

5:27 Me|u noge njezine savi se, pade, le`a; me|u noge njezine savi se, pade; gdje se savi, ondje pade mrtav.

5:28 S prozora gleda{e majka Sisarina, i kroz re{etku vika{e: {to se tako dugo ne vra}aju kola njegova? {to se tako polako mi~u to~kovi kola njegovijeh?

5:29 Najmudrije izme|u dvorkinja njezinijeh odgovarahu joj, a i sama odgovara{e sebi:

5:30 Nijesu li na{li? ne dijele li plijen? po jednu djevojku, po dvije djevojke na svakoga. Plijen {aren Sisari, plijen {aren, vezen; {aren, vezen s obje strane, oko vrata onima koji zaplijeni{e.

5:31 Tako da izginu svi neprijatelji tvoji, Gospode; a koji te ljube da budu kao sunce kad izlazi u sili svojoj. I zemlja bi mirna ~etrdeset godina.

GLAVA 6

A sinovi Izrailjevi ~ini{e {to je zlo pred Gospodom, i Gospod ih daje u ruke Madijanima za sedam godina.

6:2 I osili ruka Madijanska nad Izrailjem, te od straha Madijanskoga na~ini{e sebi sinovi Izrailjevi jame koje su po gorama, i pe}ine i ograde.

6:3 I kad bi Izrailjci posijali, dola`ahu Madijani i Amalici i isto~ni narod, dola`ahu na njih.

6:4 I stav{i u oko protiv njih, potirahu rod zemaljski dori do Gaze, i ne ostavljahu hrane u Izrailju, ni ovce ni vola ni magarca.

6:5 Jer se podizahu sa stadima svojim i sa {atorom svojim, i dola`ahu kao skakavci, tako mnogo, i ne bje{e broja njima i kamilama njihovijem, i dolaze}i u zemlju pusto{ahu je.

6:6 Tada osiroma{i Izrailj veoma od Madijana, i povika{e ka Gospodu sinovi Izrailjevi.

6:7 A kad povika{e sinovi Izrailjevi ka Gospodu od Madijana,

6:8 Gospod posla proroka sinovima Izrailjevijem, a on im re~e: ovako veli Gospod Bog Izrailjev: ja sam vas izveo iz Misira, i izveo sam vas iz doma ropskoga,

6:9 I izbavio sam vas iz ruke Misirske i iz ruke svih onijeh koji vas mu~ahu; i odagnao sam ih ispred vas, i dao sam vama zemlju njihovu.

6:10 Pak vam rekoh: ja sam Gospod Bog va{, na bojte se bogova Amoreja u kojih zemlji`ivite. Ali na poslu{aste glasa mojega.

6:11 Potom do|e an|eo Gospodnji i sjede pod hrastom u Ofri koji bija{e Joasa Avijezerita; a sin njegov Gedeon vrsija{e p{enicu na gumnu, da bi pobjegao s njom od Madijana.

6:12 I javi mu se an|eo Gospodnji, i re~e mu: Gospod je s tobom, hrabri juna~e!

6:13 A Gedeon mu re~e: o gospodaru moj! kad je Gospod s nama, za{to nas sna|e sve ovo? i gdje su sva ~udesa njegova, koja nam pripovijeda{e oci na{i govore}i: nije li nas Gospod izveo iz Misira? a sada nas je ostavio Gospod i predao u ruke Madijanima.

6:14 A Gospod ga pogleda i re~e mu: idi u toj sili svojoj, i izbavi}e{ Izrailja iz ruku Madijanskih. Ne poslah li te?

6:15 A on mu re~e: o Gospode, ~im }u izbaviti Izrailj? eto, rod je moj najsiroma{niji u plemenu Manasijinu, a ja sam najmanji u domu oca svojega.

6:16 Tada mu re~e Gospod: ja }u biti s tobom, te }e{ pobiti Madijance kao jednoga.

6:17 A Gedeon mu re~e: ako sam na{ao milost pred tobom, daj mi znak da ti govori{ sa mnom.

6:18 Nemoj oti}i odavde dokle se ja ne vratim k tebi i donesem dar svoj i stavim preda te. A on re~e: ~eka}u dokle se vrati{.

6:19 Tada otide Gedeon, i zgotovi jare i od efe bra{na hljebove prijesne, i metnu meso u kotaricu a juhu u lonac, i donese mu pod hrast, i postavi.

6:20 A an|eo Bo`ji re~e mu: uzmi to meso i te hljebove prijesne, i metni na onu stijenu, a juhu prolj. I on u~ini tako.

6:21 Tada an|eo Gospodnji pru`i kraj od {tapa koji mu bje{e u ruci i dota~e se mesa i hljebova prijesnijeh; i podi`e se oganj sa stijene i spali meso i hljebove prijesne. I an|eo Gospodnji otide ispred o~iju njegovih.

6:22 A Gedeon vidje}i da bje{e an|eo Gospodnji, re~e: ah Gospode Bo`e! zato li vidjeh an|ela Gospodnjega licem k licu?

6:23 A Gospod mu re~e: budi miran, ne boj se, ne}e{ umrijeti.

6:24 I Gedeon na~ini ondje oltar Gospodu, i nazva ga mir Gospodnji. Stoji i danas u Ofri Avijezeritskoj.

6:25 I istu no} re~e mu Gospod: uzmi junca, koji je oca tvojega, junca drugoga od sedam godina; i raskopaj oltar Valov koji ima otac tvoj, i isijeci lug koji je kod njega.

6:26 I na~ini oltar Gospodu Bogu svojemu na vrh ove stijene, na zgodnu mjestu, pa onda uzmi drugoga junca, i prinesi `rtvu paljenicu na drvima onoga luga koji isije~e{.

6:27 Tada uze Gedeon deset ljudi izme|u sluga svojih, i u~ini kako mu zapovjedi Gospod; ali se

boja{e doma oca svojega i mje{tana, te ne u~ini danju nego u~ini no}u.

6:28 A kad ujutru usta{e mje{tani, a to raskopan oltar Valov i lug kod njega isje~en; a junac drugi prinesen na `rtvu paljenicu na oltaru na~injenom.

6:29 I reko{e jedan drugomu: ko to u~ini? I tra`iv{i i raspitav{i reko{e: Gedeon sin Joasov u~ini to.

6:30 Pa reko{e mje{tani Joasu: izvedi sina svojega da se pogubi, {to raskopa oltar Valov i {to isije~e lug kod njega.

6:31 A Joas re~e svjema koji stajahu oko njega: vi li ho}ete da branite Vala? vi li ho}ete da ga izbavite? ko ga brani, poginu}e jutros. Ako je bog, neka sam raspravi s njim {to mu je raskopao oltar.

6:32 I prozva ga onoga dana Jeroval govore}i: neka raspravi s njim Val {to mu je raskopao oltar.

6:33 A svi Madijani i Amalici i isto~ni narod bijahu se skupili i pre{av{i preko Jordana bijahu stali u oko u dolini Jezraelu.

6:34 A duh Gospodnji naoru`a Gedeona, i on zatrubi u trubu, i skupi oko sebe porodicu Avijezerovu.

6:35 I posla glasnike po svemu plemenu Manasijinu, i skupi{e se oko njega; posla glasnike i u pleme Asirovo i Zavulonovo i Neftalimovo, te i oni izido{e pred njih.

6:36 Tada re~e Gedeon Bogu: ako }e{ ti izbaviti mojom rukom Izrailja, kao {to si rekao,

6:37 Evo, ja }u metnuti runo na gumnu: ako rosa bude samo na runu a po svoj zemlji suho, onda }u znati da }e{ mojom rukom izbaviti Izrailja, kao {to si rekao.

6:38 I bi tako; jer kad usta sjutradan, iscijedi runo, i iste~e rosa iz runa puna zdjela.

6:39 Opet re~e Gedeon Bogu: nemoj se gnjeviti na me, da progovorim jo{ jednom; da obidem runom jo{ jednom, neka bude samo runo suho, a po svoj zemlji neka bude rosa.

6:40 I Bog u~ini tako onu no}; i bi samo runo suho a po svoj zemlji bi rosa.

GLAVA 7

I urani Jeroval, to je Gedeon, i sav narod {to bija}e s njim, i stado{e u oko kod izvora Aroda; a vojska Madijanska bje{e mu sa sjevera kraj gore Moreha u dolini.

7:2 A Gospod re~e Gedeonu: mnogo je naroda s tobom, zato im ne}u dati Madijana u ruke, da se ne bi hvalio Izrailj suprot meni govore}i: moja me ru-ka izbavi.

7:3 Nego sada oglasi da ~uje narod i reci: ko se boji i koga je strah, neka se vrati i nek ide odmah ka gori Galadu. I vrati se iz naroda dvadeset i dvije tisu}e; a deset tisu}a osta.

7:4 Opet re~e Gospod Gedeonu: jo{ je mnogo naroda; svedi ih na vodu, i ondje }u ti ih prebrati; za kojega ti god re~em: taj neka ide s tobom, neka ide s tobom; a za koga ti god re~em: taj neka ne ide s tobom, neka ne ide.

7:5 I svede narod na vodu; a Gospod re~e Gedeonu: koji stane laptati jezikom vodu, kao {to lap}e pas, metni ga na stranu; tako i svakoga koji klekne na kolena da pije.

7:6 I onijeh koji lapta{e, rukom svojom k ustima prinesav{i vodu, bje{e tri stotine ljudi; a sav ostali narod kle~e na koljena svoja da piju vode.

7:7 Tada re~e Gospod Gedeonu: s tih trista ljudi koji lapta{e vodu izbavi}u vas i preda}u ti u ruke Madijane; neka dakle odlazi sav ovaj narod svako na svoje mjesto.

7:8 I narod uze bra{njenice i trube; i Gedeon otpusti sve ljude Izrailjce da idu svaki u svoj {ator, a onijeh trista ljudi zadr`a. A oko Madijanski bija{e ni`e njega u dolini.

7:9 I onu no} re~e mu Gospod: ustani, si|i u oko, jer ti ga dadoh u ruke.

7:10 Ako li se boji{ sam si}i, si|i u oko sa Fuzrom momkom svojim,

7:11 I ~u}e{ {ta govore, pa }e ti osiliti ruke i udari}e{ na oko. I si|e on i Fura momak njegov do kraja vojske koja bija{e u okolu.

7:12 A Madijani i Amalici i sav narod isto~ni le`ahu po dolini kao skakavci, tako ih bje{e mnogo; i

kamilama njihovijem ne bje{e broja; bje{e ih mnogo kao pijeska po brijegu morskom,

7:13 I kad do|e Gedeon, a to jedan pripovijeda{e drugu svojem u san, i govora{e: gle, usnih, a to pe~en hljeb je~men kotrlja{e se k okolu Madijanskom i do|e do {atora i stade udarati o njih, te padahu, i ispremeta ih, i popada{e {atori.

7:14 A drug mu odgovori i re~e: to nije drugo nego ma~ Gedeona sina Joasova ~ovjeka Izrailjca; predao mu je u ruke Bog Madijane i sav ovaj oko.

7:15 I kad Gedeon ~u kako onaj pripovjedi san i kako ga ovaj istuma~i, pokloni se i vrati se u oko Izrailjski i re~e: ustajte, jer vam dade Gospod u ruke oko Madijanski.

7:16 Potom razdijeli trista ljudi u tri ~ete, i dade svakome po trubu u ruku i po prazan `ban i po lu~u `ban.

7:17 I re~e im: na mene gledajte, pa tako ~inite; gle, je }u do}i na kraj okola, pa {ta ja u{~inim, to ~inite.

7:18 Kad ja zatrubim u trubu i svi koji budu sa mnom, tada i vi zatrubite u trube oko svega okola, i vi~ite: ma~ Gospodnji i Gedeonov.

7:19 I do|e Gedeon i sto ljudi {to bijahu s njim na kraj okola, u po~etak srednje stra`e, istom bija~u promijenili stra`u; a oni zatrubi{e u trube i polupa{e `banove koje imahu u rukama.

7:20 Tako tri ~ete zatrubi{e u trube i polupa{e `banove, i dr`ahu u lijevoj ruci lu~eve a u desnoj trube trube}i, i povika{e: ma~ Gospodnji i Gedeonov.

7:21 I stado{e svaki na svom mjestu oko vojske; a sva se vojska smete i stado{e vikati i bje`ati.

7:22 A kad zatrubi{e u trube onijeh tri stotine, Gospod obrati ma~ svakome na druga njegovu po svemu okolu, te pobje`e vojska do Vet-Asete, u Zererat, do obale Avel-meolske kod Tavata.

7:23 A Izrailjci iz plemena Neftalimova i Asirova i iz svega plemena Manasijina steko{e se i goni{e Madijane.

7:24 I Gedeon poslao glasnike po svoj gori Jefremovoj govore}i: si|ite pred Madijane i uhvatite im vode do Vetvare du` Jordana. I steko{e se svi ljudi

iz plemena Jefremova i uhvati{e vode do Vetvare du` Jordana.

7:25 I uhvati{e dva kneza Madijanska, Oriva i Ziva, i ubi{e Oriva na stijeni Orivovoj, a Ziva ubi{e kod tijeska Zivova; i goni{e Madijane, i doneso{e glavu Orivovu i Zivovu ka Gedeonu preko Jordana.

GLAVA 8

A ljudi od plemena Jefremova reko{e mu: {ta nam to u~ini te nas ne pozva kad po|e u boj na Madijane? i vikahu na nj`estoko.

8:2 A on im re~e: pa {ta sam u~inio tako kao vi? Nije li pabir~enje Jefremovo bolje nego berba Avijezerova?

8:3 Vama je u ruke dao Gospod knezove Madijanske, Oriva i Ziva; pa {to ja mogoh u~initi tako kao vi? Tada se uti{a duh njihov prema njemu kad tako govori.

8:4 A kad Gedeon do|e na Jordan, prije|e preko njega s trista ljudi koji bjehu s njim, a bjehu umorni gone}i.

8:5 Pa re~e ljudima Soko}anima: dajte nekoliko hljebova narodu koji ide za mnom, jer su umorni, a ja gonim Zeveja i Salmana careve Madijanske.

8:6 A glavari Sokotski reko{e mu: je li pesnica Zevejeva i Salmanova ve} u tvojoj ruci da damo hljeba tvojoj vojsci?

8:7 A Gedeon im re~e: kad mi Bog preda Zeveja i Salmana u ruku, tada }u pomlatiti tjelesa va{a trnjem iz ove pustinje i dra~om.

8:8 I otide odande u Fanuil, i re~e Fanuiljanima isto onako, a oni mu odgovori{e kao {to odgovori{e ljudi u Sokotu.

8:9 Zato i ljudima Fanuiljanima re~e: kad se vratim zdravo, razvali}u tu kulu.

8:10 A Zevej i Salman bijahu u Karkoru, i vojska njihova s njima, oko petnaest tisu}a, {to ih god osta od sve vojske isto~ne; a pobijenijeh bija{e sto i dvadeset tisu}a ljudi koji mahahu ma~em.

8:11 I otide Gedeon preko onijeh {to `ive pod {atorima, s istoka Novi i Jogveji, i udari na vojsku kad vojska staja{e bezbri`na.

8:12 A Zevej i Salman pobjego{e, a on ih potjera, i uhvati dva cara Madijanska, Zeveja i Salmana, i raspudi svu vojsku.

8:13 I vrati se Gedeon sin Joasov iz boja prije sun~anoga ro|aja.

8:14 I uhvati momka iz Sokota, i ispitiva ga; a on mu popisa knezove Sokotske i starje{ine, sedamdeset i sedam ljudi.

8:15 Pa kad do|e k Soko}anima, re~e: evo Zeveja i Salmana, za koje mi se rugaste govore}i: je li pesnica Zevejeva i Salmanova ve} u tvojoj ruci, da damo hljeba umornijem ljudima tvojim?

8:16 I uzev{i starje{ine onoga mjesta i trnja iz pustinje i dra~e dade na njima ugled Soko}anima.

8:17 I kulu Fanuilsku razvali i pobi ljude tamo{nje.

8:18 Potom re~e Zeveju i Salmanu: kaki bjehu ljudi koje pobiste na Tavoru? A oni reko{e: taki kao ti; svaki bje{e kao na o~ima kao carski sin.

8:19 A on re~e: to bjehu moja bra}a, sinovi moje matere. Tako Gospod bio `iv! da ste ih ostavili u `ivotu, ne bih vas pogubio.

8:20 Tada re~e Jeteru prvencu svojemu: ustani, pogubi ih. Ali dijete ne izvu~e ma~a svojega, jer se boja{e, jer bje{e jo{ dijete.

8:21 Tada re~e Zevej i Salman: ustani ti, ulo`i na nas; jer kakav je ~ovjek onaka mu je i snaga. I ustav{i Gedeon pogubi Zeveja i Salmana, i uze mjese~i}e koji bijahu o vratovima kamila njihovijeh.

8:22 Potom reko{e Izrailjci Gedeonu: budi nam gospodar ti i sin tvoj i sin sina tvojega, jer si nas izbavio iz ruke Madijanske.

8:23 A Gedeon im re~e: ne}u vam ja biti gospodar, niti }e vam sin moj biti gospodar; Gospod }e vam biti Gospodar.

8:24 Jo{ im re~e Gedeon: jedno }u iskati od vas: da mi date svaki grivnu od plijena svojega. A grivne imahu zlatne, jer bjehu Ismailjci.

8:25 I odgovori{e: da}emo drage volje. I razastr-
v{i haljinu baci{e na nju grivne, svaki od plijena
svojega.

8:26 I bje{e na meru zlatnijeh grivana {to iziska
tisu}a i sedam stotina sikala zlata, osim mjese~i}a i
lan-i}a i haljina skerletnijeh, {to no{ahu carevi
Madijanski, i osim litarova, {to bijahu oko vrata
kamila njihovijeh.

8:27 I Gedeon na~ini od toga ople}ak, i ostavi
ga u svojem gradu Ofri; i ondje sav Izrailj stade ~i-
niti preljubu za njim, i bi Gedeonu i domu njegovu
zamka.

8:28 Tako bi{e pokoreni Madijani pred sinovima
Izrailjevijem, i vi{e ne digo{e glave. I zemlja bi
mirna ~etrdeset godina za vijeka Gedeonova.

8:29 I oti{av Jeroval sin Joasov osta u svojoj ku-
}i.

8:30 I ima{e Gedeon sedamdeset sinova, koji
izido{e od bedara njegovijeh, jer ima{e mnogo `e-
na.

8:31 I ino~a njegova, koja bija{e u Sihemu, i ona
mu rodi sina, i nadje mu ime Avimeleh.

8:32 Potom umrije Gedeon sin Joasov u dobroj
starosti, i bi pogreben u grobu Joasa oca svojega
Avijezerita u Ofri.

8:33 I kad umrije Gedeon, opet sinovi Izrailjevi
~ini{e preljubu za Valima, i postavi{e sebi Val-ve-
rita za boga.

8:34 I ne sje}a{e se sinovi Izrailjevi Gospoda
Boga svojega, koji ih je izbavio iz ruku svijeh ne-
prijatelja njihovijeh unaokolo.

8:35 I ne u~ini{e milosti domu Jerovala Gedeo-
na prema svemu dobru {to je on u~inio Izrailju.

GLAVA 9

I Avimeleh sin Jerovalov otide u Sihem k bra}i
matere svoje i re~e njima i svemu rodu ota~ko-
ga doma matere svoje govore}i:

9:2 Ka`ite svijem Sihemljanima: {ta vam je bo-
lje, da su vam gospodari sedamdeset ljudi, svi si-
novi Jerovalovi, ili da vam je gospodar jedan ~o-

vjek? i opominjite se da sam ja kost va{a i tijelo
va{e.

9:3 Tada reko{e bra}a matere njegove za nj svi-
jem Sihemljanima sve te rije~i, i srce njihovo privi
se k Avimelehu, jer reko{e: na{ je brat.

9:4 I dado{e mu sedamdeset sikala srebra iz do-
ma Val-Veritova, za koje najmi Avimeleh ljudi
praznova i skitnice, te i |ahu za njim.

9:5 I do|e u ku}u oca svojega u Ofru, i pobi bra-
}u svoju, sinove Jerovalove, sedamdeset ljudi, na
jednom kamenu; ali osta Jotam najmla | i sin Jero-
valov, jer se sakri.

9:6 Tada se skupi{e svi Sihemljani i sav dom
Milov, i otido{e i postavi{e Avimeleha carem kod
hrasta koji stoji u Sihemu.

9:7 A kad to javi{e Jotamu, otide i stade navrh
gore Garizina, i podigav{i glas svoj povika i re~e
im: ~ujte me, Sihemljani, tako vas Bog ~uo!

9:8 I{la drveta da poma`u sebi cara, pa reko{e
maslini: budi nam car.

9:9 A maslina im re~e: zar ja da ostavim pretili-
nu svoju, kojom se ~ast ~ini Bogu i ljudima, pa da
idem da tumaram za druga drveta?

9:10 Potom reko{e drveta smokvi: hodi ti, budi
nam car.

9:11 A smokva im re~e: zar ja da ostavim slast
svoju i krasni rod svoj, pa da idem da tumaram za
druga drveta?

9:12 Tada reko{e drveta vinovoj lozi: hodi ti,
budi nam car.

9:13 A loza im re~e: zar ja da ostavim vino svo-
je, koje veseli Boga i ljude, pa da idem da tumaram
za druga drveta?

9:14 Tada sva drveta reko{e trnu: hodi ti, budi
nam car.

9:15 A trn odgovori drvetima: ako doista ho}ete
mene da poma`ete sebi za cara, hodite sklonite se
u hlad moj; ako li ne}ete, neka izide oganj iz trna i
spali kedre Livanske.

9:16 Tako sada, jeste li pravo i po{teno radili
postaviv{i Avimeleha carem? i jeste li dobro u~ini-
li Jerovalu i domu njegovu? i jeste li mu u~inili ka-
ko vas je zadu`io?

9:17 Jer je otac moj vojevao za vas i nije mario za život svoj, i izbavio vas je iz ruku Madijanskih.

9:18 A vi danas ustaste na dom oca mojega, i pobiste sinove njegove, sedamdeset ljudi, na jednom kamenu, i postaviste carem Avimeleha, sina sluškinje njegove, nad Sihemljanima zato {to je brat va{.

9:19 Ako ste pravo i pošteno radili danas prema Jerovalu i njegovu domu, veselite se s Avimeleha i on neka se veseli s vas.

9:20 Ako li nijeste, neka izide oganj od Avimeleha i spali Sihemljane i dom Milov, i neka izide oganj od Sihemljana i od doma Milova i spali Avimeleha.

9:21 Tada pobje`e Jotam, i pobjegav do|e u Vir, i ondje osta boje}i se Avimeleha brata svojega.

9:22 I vlada Avimeleh Izrailjem tri godine.

9:23 Ali Bog pusti zlu volju me|u Avimeleha i me|u Sihemljane; i Sihemljani iznevjeriše Avimeleha.

9:24 Da bi se osvetila nepravda u~injena na sedamdeset sinova Jerovalovijeh, i krv njihova da bi došla na Avimeleha brata njihova, koji ih ubi, i na Sihemljane, koji ukrijepiše ruku njegovu da ubije bra}u svoju.

9:25 I Sihemljani pometaše mu zasjede po vrhovima gorskim, pa plijenjahu sve koji prola`ahu mimo njih onijem putem. I bi javljeno Avimelehu.

9:26 Potom do|e Gal sin Evedov sa svojom bra}om, i uljezoše u Sihem, i Sihemljani se pouzdaše u nj.

9:27 I izi{av{i u polje braše vinograde svoje i gaziše gro`e, i veseliše se; i u|oše u ku}u boga svojega, i jedoše i piše, i psovaše Avimeleha.

9:28 I Gal sin Evedom re-e: ko je Avimeleh i {ta je Sihem, da mu slu`imo? Nije li sin Jerovalov? A Zevul nije li njegov pristav? Slu`ite sinovima Emora oca Sihemova. A {to bismo slu`ili tomu?

9:29 O kad bi taj narod bio pod mojom rukom, da smetnem Avimeleha! I re~e Avimelehu: prikupi vojsku svoju, i izidi.

9:30 A kad ~u Zevul, upravitelj gradski, rije~i Gala sina Evedova, razgnjevi se vrlo.

9:31 I posla tajno poslanike k Avimelehu i poru~i mu: evo Gal sin Evedov i bra}a mu do|oše u Sihem, i evo pobuniše grad na te.

9:32 Nego ustani no}u ti i narod {to je s tobom, i zasedi u polju.

9:33 A ujutru kad sunce ograne, digni se i udari na grad; i evo on i narod koji je s njim izi}i }e preda te, pa u~ini s njim {to ti mo`e ruka.

9:34 I Avimeleh usta no}u i sav narod {to bješe sa njim; i zasedoše Sihemu u ~etiri ~ete.

9:35 A Gal sin Evedov izide i stade pred vratima gradskim; a Avimeleh i narod {to bješe sa njim izide iz zasjede.

9:36 A Gal vidjev narod re~e Zevulu: eno narod slazi svrh gore. A Zevul mu odgovori: od sjena gorskoga ~ine ti se ljudi.

9:37 Opet progovori Gal i re-e: eno narod slazi s visa, i ~eta jedna ide putem k {umi Meonenimskoj.

9:38 A Zevul mu re-e: gdje su ti sada usta, kojima si govorio: ko je Avimeleh da mu slu`imo? Nije li to onaj narod koji si prezirao? Izidi sada, i bji se s njim.

9:39 I izide Gal pred Sihemljanima, i pobi se s Avimelehom.

9:40 Ali Avimeleh ga potjera, i on pobje`e od njega; i padoše mnogi pobijeni do samijeh vrata gradskih.

9:41 I Avimeleh osta u Arumi; a Zevul istjera Gala i bra}u njegovu, te ne mogahu sjedeti u Sihemu.

9:42 A sutradan izide narod u polje, i bi javljeno Avimelehu.

9:43 A on uze narod svoj i razdijeli ga u tri ~ete, i namjesti ih u zasjedu u polju; i kad vidje gdje narod izlazi iz grada, sko~i na njih i pobi ih.

9:44 Jer Avimeleh i ~eta koja bijaše s njim udariše i stadoše kod vrata gradskih; a druge dvije ~ete udariše na sve one koji bijahu u polju, i pobiše ih.

9:45 I Avimeleh bijaše grad ceo onaj dan, i uze ga, i pobi narod koji bješe u njemu, i raskopa grad, i posija so po njemu.

9:46 A kad to ~u koji bijahu u kuli Sihemskoj, u|oše u kulu ku}e boga Verita.

9:47 I bi javljeno Avimelehu da su se ondje skupili svi koji bijahu u kuli Sihemskoj.

9:48 Tada Avimeleh izide na goru Salmon, on i sav narod {to bje{e s njim; i uzev Avimeleh sjekiru u ruku otsije~e granu od drveta i metnu je na rame, i re~e narodu koji bija{e s njim: {to vidjeste da sam ja u~inio, brzo ~inite kao ja.

9:49 I svaki iz naroda otsije~e sebi granu, i polo{e za Avimelehom i pometa{e grane oko kule, i zapali{e njima grad; i izgibo{e svi koji bijahu u kuli Sihemskoj, oko tisu}u ljudi i `ena.

9:50 Potom otide Avimeleh na Teves, i stade u oko kod Tevesa, i uze ga.

9:51 A bija{e tvrda kula usred grada, i u nju pobjego{e svi ljudi i `ene i svi gra|ani, i zatvoriv{i se pope{e se na krov od kule.

9:52 A Avimeleh do|e do kule i udari na nju, i do|e do vrata od kule da je zapali ognjem.

9:53 Ali jedna `ena baci komad `rvnja na glavu Avimelehu i razbi mu glavu.

9:54 A on br`e viknu momka koji mu no{a{e oru`je, i re~e mu: izvadi ma~ svoj i ubij me, da ne reku za me: `ena ga je ubila. I probode ga sluga njegov, te umrije.

9:55 A kad vidje{e Izrailjci gdje pogibe Avimeleh, otido{e svaki u svoje mjesto.

9:56 Tako plati Bog Avimelehu za zlo koje je u~inio ocu svojemu ubiv{i sedamdeset bra}e svoje.

9:57 I sve zlo ljudi Sihemljana povrati Bog na njihove glave, i ste~e im se kletva Jotama sina Jerovalova.

GLAVA 10

A posle Avimeleha usta da izbavi Izrailja Tola sin Fuve sina Dodova, ~ovjek plemena Isaharova, koji sje|a{e u Samiru u gori Jefremovoj.

10:2 I bi sudija Izrailju dvadeset i tri godine, pa umrije i bi pogreben u Samiru.

10:3 Poslije njega usta Jair od plemena Galadova, i bi sudija Izrailju dvadeset i dvije godine;

10:4 I ima{e trideset sinova, koji jahahu na tridesetoro magaradi, i imahu trideset gradova, koji

se zovu sela Jairova do danas i jesu u zemlji Galadovoj.

10:5 I umrije Jair, i bi pogreben u Kamonu.

10:6 A sinovi Izrailjevi opet ~ini{e {to je zlo pred Gospodom, i slu`i{e Valima i Astarotama, i bogovima Sirskim, i bogovima Sidonskim, i bogovima Moavskim, i bogovima sinova Amonovijeh i bogovima Filistejskim; i ostavi{e Gospoda i ne slu`i{e mu.

10:7 Zato se razgnjevi Gospod na Izrailja, te ih dade u ruke Filistejima i u ruke sinovima Amonovijem.

10:8 A oni gazi{e i satira{e sinove Izrailjeve od one godine osamnaest godina, sve sinove Izrailjeve koji bijahu s onu stranu Jordana, u zemlji Amorejskoj, koja je u Galadu.

10:9 I prije |o{e sinovi Amonovi preko Jordana da se biju i s Judom i s Venijaminom i s domom Jefremovijem; i bi Izrailj u velikoj nevolji.

10:10 Tada vapi{e sinovi Izrailjevi ka Gospodu govore{i: sagrije{ismo ti {to ostavismo Boga svojega i slu`ismo Valima.

10:11 A Gospod re~e sinovima Izrailjevijem: od Misiraca i Amoreja i od sinova Amonovijeh i od Filisteja,

10:12 I od Sidonjana i od Amalika i od Amonaca, koji vas mu~i{e, nijesam li vas izbavljao kad vapijaste k meni?

10:13 Ali vi ostaviste mene i slu`iste drugim bogovima; zato vas vi{e ne}u izbavljati.

10:14 Idite i vi~ite one bogove koje ste izabrali, neka vas oni izbave u nevolji va{oj.

10:15 A sinovi Izrailjevi reko{e Gospodu: sagrije{ismo; ~ini s nama {to ti je drago, samo nas sada izbavi.

10:16 I pobaca{e izme|u sebe bogove tu|e, i stado{e slu`iti Gospodu; i sa`ali mu se radi muke sinova Izrailjevijeh.

10:17 A sinovi Amonovi skupi{e se i stado{e u oko u Galadu; skupi{e se i sinovi Izrailjevi i stado{e u oko u Mispi.

10:18 A narod i knezovi Galadski reko{e jedan drugomu: ko }e po~eti boj sa sinovima Amonovi-

jem? on neka bude poglavar svjema koji `ive u Galadu.

GLAVA 11

A Jeftaj od Galada bija`e hrabar junak, ali sin jedne kurve, s kojom Galad rodi Jeftaja.

11:2 Ali Galadu i `ena njegova rodi sinova, pa kad dorasto`e sinovi te `ene, otjera`e Jeftaja rekav-
{i mu: ne}e{ imati na{ljedstva u domu oca na{ega, jer si sin druge `ene.

11:3 Zato pobje`e Jeftaj od bra`e svoje, i nastani se u zemlju Tovu; i steko`e se k njemu ljudi praznovi, i i|ahu s njim.

11:4 A poslije nekoga vremena zavoj{ti`e sinovi Amonovi na Izrailja;

11:5 I kad zavoj{ti`e sinovi Amonovi na Izrailja, otido`e starje{ine Galadske da dovedu Jeftaja iz zemlje Tova.

11:6 I reko`e Jeftaju: hodi i budi nam vojvoda, da vojujemo sa sinovima Amonovijem.

11:7 A Jeftaj re~e starje{inama Galadskim: ne mrzite li vi na me, i ne istjeraste li me iz doma oca mojega? [to ste dakle do{li k meni sada kad ste u nevolji?

11:8 A starje{ine Galadske reko`e Jeftaju: zato smo sada do{li opet k tebi da po|e{ s nama i da vojuje{ sa sinovima Amonovijem i da nam bude{ poglavar svjema koji `ivimo u Galadu.

11:9 A Jeftaj re~e starje{inama Galadskim: kad ho}ete da me odvedete natrag da vojujem sa sinovima Amonovijem, ako mi ih da Gospod, ho}u li vam biti poglavar?

11:10 A starje{ine Galadske reko`e Jeftaju: Gospod neka bude svjedok me|u nama, ako ne u~inimo kako si kazao.

11:11 Tada otide Jeftaj sa starje{inama Galadskim, i narod ga postavi poglavarem i vojvodom nad sobom: i Jeftaj izgovori pred Gospodom u Mispri sve rije~i koje bje`e rekao.

11:12 Potom posla Jeftaj poslanike k caru sinova Amonovijeh, i poru~i: {ta ima{ ti sa mnom, te si do{ao k meni da ratuje{ po mojoj zemlji?

11:13 A car sinova Amonovijeh re~e poslanicima Jeftajevim: {to je uzeo Izrailj moju zemlju kad do|e iz Misira, od Arnona do Javoka i do Jordana; sada dakle vrati mi je s mirom.

11:14 Ali Jeftaj posla opet poslanike k caru sinova Amonovijeh.

11:15 I poru~i mu: ovako veli Jeftaj: nije uzeo Izrailj zemlje Moavske ni zemlje sinova Amonovijeh.

11:16 Nego iza{av{i iz Misira prije|e Izrailj preko pustinje do Crvenoga Mora i do|e do Kadisa.

11:17 I posla Izrailj poslanike k caru Edomskom i re~e: pusti da pro|em kroz tvoju zemlju. Ali ne poslu{a car Edomski. Posla tako|e k caru Moavskom; ali ni on ne htje. I tako staja Izrailj u Kadisu.

11:18 Potom idu}i preko pustinje obide zemlju Edomsku i zemlju Moavsku, i do{av{i s Istoka zemlji Moavskoj stade u oko s onu stranu Arnona; ali ne prije|o`e preko me|e Moavske, jer Arnon bje`e me|a Moavska.

11:19 Nego posla Izrailj poslanike k Sionu caru Amorejskomu, caru Esevonskomu, i re~e mu Izrailj: dopusti nam da pro|emo kroz tvoju zemlju do svojega mjesta.

11:20 Ali Sion ne vjerova Izrailju da ga pusti da prije|e preko me|e njegove, nego Sion skupi sav svoj narod i stado`e u oko u Jasi, i pobi se sa Izrailjem.

11:21 A Gospod Bog Izrailjev predade Siona i sav narod njegov u ruke sinovima Izrailjevim, te ih pobi`e; i zadobi Izrailj svu zemlju Amoreja, koji `ivljahu u onoj zemlji.

11:22 Zadobi`e svu zemlju Amorejsku od Arnona do Javoka, i od pustinje do Jordana.

11:23 Tako je dakle Gospod Bog Izrailjev otjerao Amoreje ispred naroda svojega Izrailja, pa ti li ho}e{ da je zemlja njihova tvoja?

11:24 Nije li tvoje ono {to ti da da je tvoje Hemos bog tvoj? tako koga god Gospod Bog na{ otjera ispred nas, onoga je zemlja na{a.

11:25 Ili si ti po ~em bolji od Valaka sina Seforova cara Moavskoga? Je li se on kad sva|ao s Izrailjem? Je li kad vojevao s nama?

11:26 Izrailj `ivi u Esevonu i u selima njegovijem i u Aroiru i selima njegovijem i po svijem gradovima du` Arnona tri stotine godina; za{to ne ote-ste za toliko vremena.

11:27 I tako nijesam ja tebi skrivio, nego ti meni ~ini{zlo ratuju}i na me. Gospod sudija nek sudi danas izme|u sinova Izrailjevijeh i sinova Amonovijeh.

11:28 Ali car sinova Amonovijeh ne poslu{a ri-je~i koje mu poru~i Jeftaj.

11:29 I si|e na Jeftaja duh Gospodnji, te pro|e kroz Galad i kroz Manasiju, pro|e i Mispu Galadsku, i od Mispe Galadske do|e do sinova Amonovijeh.

11:30 I zavjetova Jeftaj zavjet Gospodu i re~e: ako mi da{sinove Amonove u ruke,

11:31 [to god izide na vrata iz ku}e moje na susret meni, kad se vratim zdrav od sinova Amonovijeh, bi}e Gospodnje, i prinije}u na `rtvu paljenicu.

11:32 I tako do|e Jeftaj do sinova Amonovijeh da se bije s njima; i Gospod mu ih dade u ruke.

11:33 I pobi ih od Aroira pa do Minita u dvadeset gradova i do ravnice vinogradske u boju vrlo velikom; i sinovi Amonovi bi}e pokoreni pred sinovima Izrailjevijem.

11:34 A kad se vra}a{e Jeftaj ku}i svojoj u Mispu, gle, k}i njegova izide mu na susret s bubnjima i sviralama; ona mu bija{e jedinica, i osim nje ne ima{e ni sina ni k}eri.

11:35 Pa kad je ugleda, razdrije haljine svoje i re~e: ah k}eri moja! vele li me obori! ti si od onijeh {to me cvijele; jer sam otvorio usta svoja ka Gospodu i ne mogu pore}i.

11:36 A ona mu re~e: o~e moj, kad si otvorio usta svoja ka Gospodu, u~ini mi, kako je iza{lo iz usta tvojih, kad te je Gospod osvetio od neprijatelja tvojih, sinova Amonovijeh.

11:37 Jo{re~e ocu svojemu: u~ini mi ovo: ostavi me do dva mjeseca da otidem da se popnem na

gore da opla~em svoje djevoja{tvo s drugama svojim.

11:38 A on joj re~e: idi. I pusti je na dva mjeseca, i ona otide s drugama svojim i oplakiva djevoja{tvo svoje po gorama.

11:39 A kad pro|o{e dva mjeseca, vrati se k ocu svojemu; i on svr{i na njoj zavjet svoj koji bje{e zavjetovao. A ona ne pozna ~ovjeka. I posta obi~aj u Izrailju

11:40 Da od godine do godine idu k}eri Izrailjeve da pla~u za k}erju Jeftaja od Galada, ~etiri dana u godini.

GLAVA 12

A ljudi od plemena Jefremova skupi{e se, i pre{av{i na sjever reko{e Jeftaju: za{to si i{ao u boj na sinove Amonove a nas nijesi pozvao da idemo s tobom? Spali}emo ognjem dom tvoj i tebe.

12:2 A Jeftaj im re~e: imah veliku raspru sa sinovima Amonovijem ja i moj narod, i pozvah vas, ali me ne izbaviste iz ruku njegovijeh.

12:3 Pa vide}i da me ne izbaviste, stavih du{u svoju u ruku svoju, i otidoh na sinove Amonove, i Gospod mi ih dade u ruke; pa {to ste sada do{li k meni da se bijete sa mnom?

12:4 Tada Jeftaj skupi sve ljude od Galada, i udari na Jefrema; i ljudi od Galada pobi{e Jefrema; jer govorahu: bjegunci ste Jefremovi vi, ljudi od Galada, koji se bavite me|u Jefremom i me|u Manasijom.

12:5 I Galad uze Jefremu brodove Jordanske. I kad koji od Jefrema dobje`e i re~e: pusti me da prije|em, reko{e mu oni od Galada: jesi li od Jefrema? i kad on re~e: nijesam,

12:6 Onda mu reko{e: reci: [ibolet. A on re~e: Sibolet, ne mogu}i dobro izgovoriti. Tada ga uhvati{e i zakla{e na brodu Jordanskom. I pogibe u ono vrijeme iz plemena Jefremova ~etrdeset i dvije tisu}e.

12:7 I Jeftaj bi sudija Izrailju {est godina; i umrije, i bi pogreben u gradu Galadskom.

12:8 A poslije njega bi sudija Izrailju Avesan iz Vitlejema.

12:9 I ima{e trideset sinova i trideset k}eri, koje razuda iz ku}e, a trideset djevojaka dovede sinovima svojim iz drugih ku}a; i bi sudija Izrailju sedam godina.

12:10 I potom umrije Avesan, i bi pogreben u Vitlejemu.

12:11 A posle njega bi sudija Izrailju Elon od Zavulona; on bi sudija Izrailju deset godina.

12:12 Potom umrije Elon od Zavulona i bi pogreben u Ajalonu u zemlji Zavulonovoj.

12:13 Poslije njega bi sudija u Izrailju Avdon sin Elilov Faratonjanin.

12:14 On ima{e ~etrdeset sinova i trideset unuka, koji jahahu sedamdesetoro magaradi. I bi sudija Izrailju osam godina.

12:15 Potom umrije Avdon sin Elilov Faratonjanin, i bi pogreben u Faratonu u zemlji Jefremovoj na gori Amali~koj.

GLAVA 13

A sinovi Izrailjevi opet ~ini{e {to je zlo pred Gospodom, i Gospod ih dade u ruke Filistejima za ~etrdeset godina.

13:2 A bija{e jedan ~ovjek od Saraje od plemena sinova Danovijeh, po imenu Manoje, i `ena mu bje{e nerotkinja, i ne ra|a{e.

13:3 Toj `eni javi se an|eo Gospodnji i re~e joj: gle, ti si sad nerotkinja, i nijesi ra|ala; ali }e{ zatrudnjeti i rodi}e{ sina.

13:4 Nego sada ~uvaj se da ne pije{ vina ni silovita pi}a, i da ne jede{ ni{ta ne~isto.

13:5 Jer gle, zatrudnje}e{, i rodi}e{ sina, i britva da ne prije|e po njegovoj glavi, jer }e dijete biti nazirej Bo`ji od utrobe materine, i on }e po~eti izbavljati Izrailja iz ruku Filistejskih.

13:6 I `ena do|e i re~e mu`u svojemu govore}i: ~ovjek Bo`ji do|e k meni, i lice mu bija{e kao lice an|ela Bo`jega, vrlo stra{no; ali ga ne zapitah odakle je, niti mi on kaza svojega imena.

13:7 Nego mi re~e: gle, ti }e{ zatrudnjeti, i rodi}e{ sina; zato sada ne pij vina ni silovita pi}a i ne jede ni{ta ne~isto; jer }e dijete biti nazirej Bo`ji od utrobe materine pa do smrti.

13:8 Tada se Manoje pomoli Gospodu i re~e: o Gospode! neka opet do|e k nama ~ovjek Bo`ji, kojega si slao, da nas nau~i {ta }emo ~initi sa djetetom, kad se rodi.

13:9 I usli{i Gospod glas Manojev; i do|e opet an|eo Gospodnji k `eni kad sje|a{e u polju; a Manoje mu`njezin ne bje{e kod nje.

13:10 Tada `ena br`e otr~a i javi mu`u svojemu govore}i mu: evo, javi mi se onaj ~ovjek, koji mi je prije dolazio.

13:11 A Manoje ustav{i po|e sa `enom svojom; i kad do|e k ~ovjeku, re~e mu: jesi li ti onaj ~ovjek {to je govorio ovoj `eni? On odgovori: jesam.

13:12 A Manoje re~e: kad bude {to si kazao, kako }e biti pravilo za dijete i {ta }e ~initi s njim?

13:13 A an|eo Gospodnji re~e Manoju: `ena neka se ~uva od svega {to sam joj kazao.

13:14 Neka ne jede ni{ta {to dolazi od s vinove loze, i vina ni silovita pi}a neka ne pije, i ni{ta ne~isto neka ne jede. [to sam joj zapovjedio sve neka dr`i.

13:15 Tada re~e Manoje an|elu Gospodnjemu: radi bismo te ustaviti da ti zgotovimo jare,

13:16 A an|eo Gospodnji odgovori Manoju: da me i ustavi{, ne}u jesti tvogega jela; nego ako ho}e{ zgotovi `rtvu paljenicu, prinesi je Gospodu. Jer Manoje nije znao da je an|eo Gospodnji.

13:17 Opet re~e Manoje an|elu Gospodnjemu: kako ti je ime? da ti zahvalimo kad se zbude {to si rekao.

13:18 A an|eo Gospodnji odgovori mu: {to pita{ za ime moje? ^udno je.

13:19 Tada Manoje uze jare i dar, i prinese Gospodu na stijeni; a an|eo u~ini ~udo pred Manojem i `enom njegovom;

13:20 Jer kad se podi`e plamen s oltara k nebu, an|eo Gospodnji podi`e se u plamenu s oltara; a Manoje i `ena njegova vide}i to pado{e ni~ice na zemlju;

13:21 A an|eo se Gospodnji ne javi vi{e Manoju ni `eni njegovoj. Tada Manoje razumje da je an|eo Gospodnji.

13:22 I re~e Manoje `eni svojoj: zacijelo }emo umrijeti, jer vidjesmo Boga.

13:23 A `ena mu re~e: kad bi htio Bog da nas ubije, ne bi primio iz na{ih ruku `rtve paljenice ni dara, niti bi nam pokazao svega ovoga, niti bi nam sad objavio takih stvari.

13:24 I tako ta `ena rodi sina, i nadje mu ime Samson; i dete odraste, i Gospod ga blagoslovi.

13:25 I duh Gospodnji po~e hoditi s njim po okolu Danovu, izme|u Saraje i Estaola.

GLAVA 14

I si|e Samson u Tamnat, i vidje ondje jednu djevojku izme|u k}eri Filistejskih.

14:2 I vrativ{i se kaza ocu svojem u materij svojoj govore}i: vidjeh djevojku u Tamnatu izme|u k}eri Filistejskih; o`enite me njom.

14:3 A otac i mati reko{e mu: zar nema djevojke me|u k}erima tvoje bra}e u svem narodu mom, da ide{ da se o`eni{ izme|u Filisteja neobrezanijeh? A Samson odgovori ocu svojem: njom me o`eni, jer mi je ona omiljela.

14:4 A otac i mati njegova ne znadijahu da je to od Gospoda, i da tra`i zadjevicu s Filistejima; jer u ono vrijeme Filisteji vladahu sinovima Izrailjevima.

14:5 I tako side Samson s ocem svojim i s materom svojom u Tamnat, i kad do|o{e do vinograda Tamnatskih, gle, mlad lav ri~u}i sukobi ga.

14:6 I duh Gospodnji side na nj, te rastr`e lava kao jare nemaju}i ni{ta u ruci: i ne kaza ocu ni materi {ta je u~inio.

14:7 I tako do{av{i govori s djevojkom, i ona omilje Samsonu.

14:8 A poslije nekoliko dana idu}i opet da je odvede, svrne da vidi mrtvoga lava; a gle, u mrtvom lavu roj p~ela i med.

14:9 I izvadi ga u ruku, i po|e putem jedu}i; i kad do|e k ocu i materi, dade im te jedo{e; ali im ne re~e da je iz mrtvoga lava izvadio med.

14:10 I tako do|e otac njegov k onoj djevojci, i Samson u~ini ondje veselje, jer tako ~injahu momci.

14:11 I kad ga vidje{e Filisteji, izabra{e trideset druga da budu s njim.

14:12 I re~e im Samson: ja }u vam zagonenuti zagonetku, pa ako mi je odgonenete za sedam dana dok je veselje i pogodite, da}u vam trideset ko{ulja i tridesetore sve~ane haljine.

14:13 Ako li ne odgonenete, vi }ete dati meni trideset ko{ulja i tridesetore sve~ane haljine. A oni mu reko{e: zagoneni zagonetku svoju, da ~ujemo.

14:14 Tada im re~e: od onoga koji jede izide jelo, i od ljutoga izide slatko. I ne moga{e odgonenuti zagonetke tri dana.

14:15 I sedmi dan reko{e `eni Samsonovoj: nagovori mu`a svojega da nam ka`e zagonetku, ili }emo spaliti ognjem tebe i dom oca tvojega. Jeste li nas zato pozvali da nam uzmete imanje? Je li tako?

14:16 I stade plakati `ena Samsonova pred njim govore}i: ti mrzi{ na me, i ti me ne ljubi{; zagone- nuo si zagonetku sinovima naroda mojega, a ne}e{ meni da ka`e{. A on joj re~e: gle, ni ocu svojem ni materi svojoj nijesam je kazao, a tebi da je ka`em?

14:17 I ona plaka pred njim za sedam dana dokle traje{e veselje. A sedmi dan kaza joj, jer bje{e navalila na nj; a ona kaza zagonetku sinovima naroda svojega.

14:18 Tada mu reko{e ljudi grada onoga sedmi dan dok sunce ne za|e: {ta je sla|e od meda, i {ta je lju}e od lava? A on im re~e: da nijeste orali na mojoj junici, ne biste pogodili moje zagonetke.

14:19 I do|e na nj duh Gospodnji, te si|e u Askalon, i pobi ondje trideset ljudi, i uze odijelo s njih i dade sve~ane haljine onima koji odgonenu{e zagonetku; i rasrdi se vrlo i otide ku}i oca svojega.

14:20 A `ena Samsonova udade se za druga njegovu, s kojim se bija{e udru`io.

GLAVA 15

Aposlije nekoliko dana, o p{eni-noj `etvi, do-
|e Samson da pohodi `enu svoju donesav{i
joj jare, i re~e: idem k `eni svojoj u lo`nicu. Ali
mu otac njezin ne dade da u|e.

15:2 Jer re~e otac njezin: ja mi{ljah zacijelo da ti
nije po volji, pa je dadoh drugu tvojemu; nego
mla|a sestra njezina nije li ljep{a od nje? uzmi nju
mjesto one.

15:3 A Samson im re~e: ja ne}u biti kriv Filiste-
jima kad im u-inim zlo.

15:4 I oti{av{i Samson uhvati trista lisica, i uze
lu~a, i sveza po dvije u repove, i metnu po jedan
lu~ me|u dva repa.

15:5 Pa zapali lu~eve, i pusti u ljetinu Filistej-
sku, i popali ljetinu po`njevenu i nepo`njevenu, i
vinograde i maslinike.

15:6 Tada Filisteji reko{e: ko je to u~inio? I od-
govori{e: Samson zet Tamna}aninov, jer mu uze
`enu i dade je drugu njegovu. Tada do|o{e Filisteji
i spali{e ognjem nju i oca njezina.

15:7 A Samson im re~e: ako ste i u~inili tako,
opet }u vam se osvetiti, pa }u se onda okaniti.

15:8 I polomi ih ljuto nogama po bedrima: po-
tom otide i nastani se u pe}ini od stijene Itama.

15:9 Tada izido{e Filisteji i stado{e u oko prema
Judi, i ra{iri{e se do Lehije.

15:10 A ljudi od Jude reko{e: {to ste iza{li na
nas? I odgovori{e: iza{li smo da sve`emo Samsona
i da mu u~inimo kako je on nama u~inio.

15:11 Tada izide tri hiljade ljudi iz Jude k pe}ini
u stijeni Itamu, i reko{e Samsonu: ne zna{ li da Fi-
listeji vladaju nad nama? A on im re~e: kako su oni
meni u~inili tako ja u~inih njima.

15:12 Oni mu reko{e: do{li smo da te sve`emo i
predamo u ruke Filistejima. A Samson im re~e: za-
kunite mi se da ne}ete vi ulo`iti na me.

15:13 Oni mu odgovori{e i reko{e: ne}emo; ne-
go }emo te samo svezati i predati u njihove ruke,
ali te ne}emo pogubiti. I sveza{e ga u dva nova u`a
i odvedo{e ga iz stijene.

15:14 I kad on do|e do Lehije, Filisteji ga sreto-
{e vi~u}i od radosti; a duh Gospodnji si|e na nj, i
u`a na rukama njegovima posta{e kao konci izgor-
jeli od vatre, i spado{e sveze s ruku njegovijeh.

15:15 I on na|e ~eljust magare}u jo{ sirovu, i
pru`iv ruku svoju uze je, i pobi njom tisu}u ljudi.

15:16 Potom re~e Samson: ~elju{u magare}om
jednu gomilu, dvije gomile, ~elju{u magare}om
pobih tisu}u ljudi.

15:17 A kad izre~e, baci ~eljust iz ruke svoje, i
nazva ono mjesto Ramat-Lehija.

15:18 I bija{e `edan jako, te zavapi ka Gospodu
i re~e: ti si u~inio rukom sluge svojega ovo izba-
vljenje veliko; a sad ho}u li umrijeti od `e|i, ili }u
pasti u ruke neobrezanima?

15:19 Tada Bog rascijepi stijenu u Lehiji, i pote-
~e voda iz nje, te se napi, i povrati mu se duh i o`i-
vje. Zato se prozva onaj izvor En-Akore, koji je u
Lehiji do dana{njeg dana.

15:20 I bi sudija Izrailju za vremena Filistejsko-
ga dvadeset godina.

GLAVA 16

Potom otide Samson u Gazu, i ondje vidje jed-
nu `enu kurvu, i u|e k njoj.

16:2 I ljudima u Gazi bi kazano: do|e Samson
ovamo. I opkoli{e i vreba{e ga cijelu no} na vrati-
ma gradskim; i stajahu u potaji cijelu no} govore{i:
dok svane, ubi}emo ga.

16:3 Ali Samson spavav do pono}i usta u pono-
}i, i {~epa vrata gradska s oba dovratka i i{~upa ih
s prijevornicom zajedno, i metnu ih na ramena i
odnese na vrh gore koja je prema Hevronu.

16:4 Poslije toga zamilova djevojku na potoku
Soriku, kojoj bje{e ime Dalida.

16:5 I do|o{e k njoj knezovi Filistejski i reko{e
joj: prevari ga i isku{aj gdje mu stoji velika snaga i
kako bi smo mu dosadili da ga sve`emo i svlada-
mo; a mi }emo ti dati svaki po hiljadu i sto srebrni-
ka.

16:6 I Dalida re~e Samsonu: hajde ka`i mi gdje stoji tvoja velika snaga i ~im bi se mogao svezati i svladati.

16:7 A Samson joj re~e: da me sve`u u sedam gu`ava sirovijeh neosu{enijeh, onda bih izgubio snagu i bio kao i drugi ~ovjek.

16:8 I doneso{e joj knezovi Filistejski sedam gu`ava sirovijeh, jo{ neosu{enijeh, i ona ga sveza njima.

16:9 A kod nje bija{e zasjeda u sobi; i ona mu re~e: eto Filisteja na te, Samsone! A on pokida gu`ve, kao {to se kida konac od kudelje kad osjeti vartu; i ne dozna se za snagu njegovu.

16:10 Potom re~e Dalida Samsonu: gle, prevario si me, i slagao si mi; nego hajde ka`i mi ~im bi se mogao svezati.

16:11 A on joj re~e: da me dobro sve`u novim u`ima kojima nije ni{ta ra|eno, tada bih izgubio snagu i bio bih kao drugi ~ovjek.

16:12 I Dalida uze nova u`a, i sveza ga njima, pak mu re~e: eto Filisteji na te Samsone! A zasjeda bija{e u sobi. A on raskide s ruku u`a kao konac.

16:13 Tada re~e Dalida Samsonu: jednako me vara{ i la`e{ mi; ka`i mi ~im bi se mogao svezati? A on joj re~e: da sedam pramena kose na glavi mojoj privije{ na vratilo.

16:14 I ona zaglaviv{i vratilo kocem, re~e: evo Filisteja na te, Samsone! A on se probudi od sna, i istr`e kolac i osnovu i vratilo.

16:15 Opet mu ona re~e: kako mo`e{ govoriti: ljubim te, kad srce tvoje nije kod mene? Ve} si me tri puta prevario ne hote}i mi kazati gdje ti je velika snaga.

16:16 I ona mu dosa|iva{e svojim rije~ima svaki dan i navaljiva{e na nj, i du{a mu prenemo`e da umre,

16:17 Te joj otvori cijelo srce svoje, i re~e joj: britva nije nikad pre{la preko glave moje, jer sam nazirej Bo`ji od utrobe matere svoje; da se obrijem, ostavila bi me snaga moja i oslabio bih, i bio bih kao svaki ~ovjek.

16:18 A Dalida vide}i da joj je otvorio cijelo srce svoje, poslala i pozva knezove Filistejske poru-i-

v{i im: hodite sada, jer mi je otvorio cijelo srce svoje. Tada do|o{e knezovi Filistejski k njoj i doneso{e novce u rukama svojim.

16:19 A ona ga uspava na krilu svojem, i dozva ~ovjeka te mu obrija sedam pramena kose s glave, i ona ga prva svlada kad ga ostavi snaga njegova.

16:20 I ona re~e: eto Filisteja na te, Samsone! A on probudiv se od sna re~e: iza}i }u kao i prije i ote}u se. Jer ne znadija{e da je Gospod otstupio od njega.

16:21 Tada ga uhvati{e Filisteji, i iskopa{e mu o-i, i odvedo{e ga u Gazu i okova{e ga u dvoje verige mjedene; i melja{e u tamnici.

16:22 A kosa na glavi njegovoj po~e rasti kao {to je bila kad ga obrija{e.

16:23 I knezovi Filistejski skupi{e se da prinesu veliku `rtvu Dagonu bogu svojem, i da se prove-sele, pa reko{e: predade nam bog na{ u ruke na{e Samsona neprijatelja na{ega.

16:24 Tako|er i narod vidjev{i ga hvalja{e boga svojega govore}i: predade nam bog na{ u ruke na{e neprijatelja na{ega i zatira~a zemlje na{e i koji pobi tolike izme|u nas.

16:25 I kad se razveseli srce njihovo reko{e: zovite Samsona da nam igra. I dozva{e Samsona iz tamnice da im igra, i namjesti{e ga me|u dva stuba.

16:26 Tada Samson re~e momku koji ga dr`a{e za ruku: pusti me, da opipam stubove na kojima stoji ku}a, da se naslonim na njih.

16:27 A ku}a bija{e puna ljudi i `ena i svi knezovi Filistejski bijahu ondje; i na krovu bija{e oko tri tisu}e ljudi i `ena, koji gledahu kako Samson igra.

16:28 Tada Samson zavapi ka Gospodu i re~e: Gospode, Gospode! opomeni me se, molim te, i ukrijepi me, molim te, samo sada, o Bo`e! da se osvetim jedanput Filistejima za oba oka svoja.

16:29 I zagrla Samson dva stuba srednja, na kojima staja{e ku}a, i nasloni se na njih, na jedan desnom a na drugi lijevom rukom svojom.

16:30 Pa onda re~e Samson: neka umrem s Filistejima. I nale`e jako, i pade ku}a na knezove i na

sav narod koji bje{e u njoj; i bi mrtvijen koje pobi umiru}i vi{e nego onijeh koje pobi za `ivota svoje-ga.

16:31 Posle do|o{e bra}a njegova i sav dom oca njegova, i uze{e ga, i vrativ{i se pogrebo{e ga izme|u Saraje i Estola u grobu Manoja oca njegova. A on bi sudija Izrailju dvadeset godina.

GLAVA 17

A bija{e jedan ~ovjek iz gore Jefremove po imenu Miha.

17:2 On re~e materi svojoj: tisu}a i sto srebrnika, {to su ti ukradeni, za koje si klela i govorila preda mnom, evo, to je srebro u mene, ja sam ga uzeo. A mati mu re~e: Gospod da te blagoslovi, sine!

17:3 A kad vrati tisu}u i sto srebrnika materi svojoj, re~e mati njegova: to sam srebro posvetila Gospodu iz svoje ruke za tebe, sine moj, da se na~ini od njega lik rezan i liven; zato ti ga sada dajem natrag.

17:4 Ali on opet dade srebro materi svojoj, a mati uze dvjesta srebrnika i dade zlataru, a on na~ini od njega lik rezan i liven, te bija{e u ku}i Mi{i-noj.

17:5 I taj Miha ima{e ku}u za bogove, i na~ini ople}ak i likove, i posveti jednoga izme|u sinova svojih da mu bude sve{tenik.

17:6 U to vrijeme ne bje{e cara u Izrailju: svaki ~inja{e {to mu bija{e drago.

17:7 A bje{e jedan mladi} iz Vitlejema Judina, od porodice Judine, koji bje{e Levit i ondje bora-vlja{e.

17:8 On otide iz toga grada, Vitlejema Judina, da se nastani gdje mo`e; i idu}i svojim putem do|e u goru Jefremovu do ku}e Mi{ine.

17:9 A Miha mu re~e: otkuda ide{? Odgovori mu Levit: iz Vitlejema Judina, idem da se nastanim gdje mogu.

17:10 A Miha mu re~e: ostani kod mene, i budi mi otac i sve{tenik, a ja }u ti dati deset srebrnika

na godinu i dvoje haljine i hranu. I otide Levit k njemu.

17:11 I Levitu bi po volji da ostane kod njega, i bi mu taj mladi} kao da mu je sin.

17:12 I Miha posveti Levita da mu je sve{tenik taj mladi}, i osta u ku}i Mi{inoj.

17:13 Tada re~e Miha: sada znam da }e mi Gospod u~initi dobro zato {to imam Levita sve{tenika.

GLAVA 18

U to vrijeme ne bje{e cara u Izrailju, i u to vrijeme pleme Danovo tra`a{e sebi na{ljedstvo gdje bi nastavalo, jer mu dotada ne bje{e dopalo na{ljedstvo me|u plemenima Izrailjevijem.

18:2 Zato posla{e sinovi Danovi iz porodice svoje pet ljudi izme|u sebe, hrabre ljude od Saraje i Estaola, da uhode zemlju i dobro razmotre, i reko{e im: idite, razmotrite zemlju. I oni otido{e u goru Jefremovu u ku}u Mi{inu i zano}i{e ondje.

18:3 I kad bijahu kod ku}e Mi{ine, pozna{e glas onoga mladi}a Levita, i svrativ{i se onamo reko{e mu: ko te dovede ovamo? i {ta radi{ tu? i {ta }e{ tu?

18:4 A on im re~e: tako i tako u~ini mi Miha, i najmi me da mu budem sve{tenik.

18:5 A oni mu reko{e: upitaj Boga da znamo ho}e li nam biti sre}an put na koji po|osmo.

18:6 A sve{tenik im re~e: idite s mirom; po volji je Gospodu put kojim idete.

18:7 I tako po{av{i onijeh pet ljudi do|o{e u La-is, i vidje{e tamo{nji narod gdje `ivi bez straha po obi~aju Sidonskom, mirno i bez straha, i da nema nikoga u zemlji ko bi im ~imgod dosa|ivao ili oti-mao vlast, i da su daleko od Sidonjana niti imaju {ta s kim.

18:8 Pa kad se vrati{e k bra}i svojoj u Saraju i Estaol, reko{e im bra}a: {to je?

18:9 A oni reko{e: ustajte da idemo na njih; jer videsmo zemlju, i vrlo je dobra. I vi ne marite? ne-mojte se lijeniti, nego pohitajte da uzmete zemlju.

18:10 Kad do|ete, do}i }ete k narodu bezbri`nom i u zemlju prostranu; jer je predade Bog u na{e ruke; to je mjesto gdje nema nedostataka ni u ~em {to ima na zemlji.

18:11 Tada po|o{e odande iz Saraje i Estaola {est stotina ljudi od porodice Danove naoru`anijeh.

18:12 I oti{av{i stado{e u oko kod Kirijat-Jarima u Judi; zato se prozva ono mjesto Mahane-Dan do danas, i jest iza Kirijat-Jarima.

18:13 A odande po{av{i u goru Jefremovu do|o{e u ku}u Mi{inu.

18:14 Tada progovori{e petorica {to bijahu i{li da uhode zemlju Laisku, i reko{e bra}i svojoj: znate li da u ovijem ku}ama ima ople}ak i likova, i lik rezan i lik liven? Sada dakle gledajte {to }ete raditi.

18:15 A oni svrativ{i se onamo u|o{e u ku}u gdje bje{e mladi} Levit, u ku}u Mi{inu, i upita{e ga za zdravlje.

18:16 A {est stotina ljudi naoru`anijeh od sinova Danovijeh stado{e pred vratima.

18:17 A pet ljudi {to bjehu i{li da uhode zemlju oti{av{i u|o{e i uze{e lik rezan i ople}ak i likove i lik liven; a sve{tenik staja{e na vratima sa {est stotina ljudi naoru`anijeh.

18:18 I oni {to u|o{e u ku}u Mi{inu kad uze{e lik rezani, ople}ak, likove i lik liveni, sve{tenik im re~e: {ta radite?

18:19 A oni mu reko{e: mu~i, metni ruku na usta, pa hajde s nama, i budi nam otac i sve{tenik. [to ti je bolje, biti sve{tenik ku}i jednoga ~ovjeka ili biti sve{tenik plemenu i porodici u Izrailju?

18:20 I sve{tenik se obradova u srcu, i uze ople}ak i likove i lik rezani, i u|e me|u narod.

18:21 I okrenuv{i se po|o{e pustiv{i djecu i stoku i zaklade naprijed.

18:22 A kad bijahu daleko od ku}e Mi{ine, onda ljudi koji `ivljahu u ku}ama blizu ku}e Mi{ine skupi{e se i po|o{e u potjeru za sinovima Danovijem.

18:23 I vika{e za sinovima Danovijem, a oni obazrev{i se reko{e Mi{i: {to ti je, te si skupio tolike ljude?

18:24 A on re~e: uzeli ste moje bogove koje sam na~inio, i sve{tenika, pa otidoste. [ta jo{ imam? pa jo{ ka`ete: {to ti je?

18:25 A sinovi Danovi reko{e mu: nemoj da ti se ~uje glas za nama, da ne bi udarili na vas ljudi gnjevni, te }e{ izgubiti du{u svoju i du{u doma svojega.

18:26 I sinovi Danovi otido{e svojim putem, a Miha, vide{i da su ja~i od njega vrati se i otide ku}i svojoj.

18:27 I oni uzev{i {to bje{e na~inio Miha, i sve{tenika, kojega ima{e, do|o{e u Lais k narodu mirnom i bezbri`nom; pa ih isjeko{e o{trijem ma~em, a grad upali{e ognjem.

18:28 I ne bje{e nikoga da ih izbavi; jer bijahu daleko od Sidona i ne imahu ni{ta ni s kim; a grad bija{e u dolini koja je kod Vet-Reova. Poslije sazida{e grad i naseli{e se u njemu.

18:29 I nazva{e grad Dan po imenu Dana oca svojega, koji se rodi Izrailju; a prije se grad zva{e Lais.

18:30 I sinovi Danovi namjesti{e sebi onaj lik rezani; a Jonatan sin Girsona Manasijina i sinovi njegovi bijahu sve{tenici plemenu Danovu dokle se god ne iseli iz zemlje.

18:31 I namje{ten im staja{e onaj lik rezani, koji na~ini Miha, za sve vrijeme dokle dom Bo`ji bija{e u Silomu.

GLAVA 19

I u to vrijeme, kad ne bje{e cara u Izrailju, bje{e jedan Levit koji `ivlja{e kao do{ljak kraj gore Jefremove, i uze ino~u iz Vitlejema Judina.

19:2 A ino~a njegova ~inja{e preljubu kod njegova, pa otide od njega ku}i oca svojega u Vitlejem Judin, i osta ondje ~etiri mjeseca.

19:3 A mu`njezin usta i otide za njom da joj lijepo govori i da je dovede natrag, imaju{i sa sobom momka svojega, i dva magarca; i ona ga uvede u ku}u oca svojega, i kad ga vidje otac njezin obradova se dolasku njegovu.

19:4 I ustavi ga tast njegov, otac mladi-in, i osta kod njega tri dana, i ondje je |ahu i pijahu i no}iva-hu.

19:5 A ~etvrti dan kad usta{e rano, usta i on da ide; ali otac mladi-in re~e zetu svojemu: potkrijepi srce svoje zalogajem hljeba, pa onda idite.

19:6 I tako sjedo{e i sjedo{e obojica zajedno i napi{e se; pa re~e otac mladi-in mu`u: hajde ostani jo{ no}as, i budi veseo.

19:7 Ali ~ovjek usta da ide; ali tast njegov nava-li na nj, te opet no}i ondje.

19:8 Potom urani petoga dana da ide; i re~e mu otac mladi-in: potkrijepi srce svoje. I jedu}i zajed-no zabavi{e se dokle i dan na`e.

19:9 Tada usta ~ovjek da ide, on i ino~a mu i momak; a tast njegov, otac mladi-in, re~e mu: eto, dan je ve} nagao, ve~e je, preno}ite ovdje; eto doc-kan je, preno}i ovdje, i budi veseo, pa sutra urani-te na put, i idi k svojemu {atoru.

19:10 Ali ~ovjek ne htje no}iti; nego usta i po|e; i do|e do Jevusa, a to je Jerusolim, i s njim dva magarca natovarena i ino~a njegova.

19:11 A kad bijahu blizu Jevusa, dan bija{e na-gao vrlo, pa re~e sluga gospodaru svojemu: hajde br`e da se svratimo u taj grad Jevus, i tu da no}i-mo.

19:12 A gospodar mu re~e: ne}emo svrtati u tu| grad, koji nije sinova Izrailjevijeh, nego }emo i}i do Gavaje.

19:13 Jo{ re~e momku svojemu: hajde br`e da stignemo u koje od tih mjesta i da no}imo u Ga-vaji ili u Rami.

19:14 I minu{e onuda i otido{e; i sunce ih za|e blizu Gavaje Venijaminove.

19:15 I okreto{e onamo da otidu i preno}e u Ga-vaji, i kad u|e, sjede na ulici gradskoj; i ne bi niko-ga da ih primi u ku}u da preno}e.

19:16 I gle, jedan starac vra}a{e se s posla svo-jega iz polja uve~e, a bija{e iz gore Jefremove i`i-vlja{e kao do{ljak u Gavaji; a ljudi onoga mjesta bjehu sinovi Venijaminovi.

19:17 I on podigav o~i svoje ugleda onoga ~o-vjeka putnika na ulici gradskoj; i re~e mu starac: kuda ide{? i otkuda ide{?

19:18 A on mu odgovori: idemo do Vitlejema Judina do na kraj gore Jefremove; odande sam, pa sam i{ao do Vitlejema Judina, a sada idem k domu Gospodnjemu i nema nikoga da me primi u ku}u.

19:19 A imamo i slame i pi}e za magarce svoje, i hljeba i vina za se i za slu{kinju tvoju i za momka koji je sa slugom tvojim imamo svega dosta.

19:20 A starac mu re~e: budi miran; {to ti god nedostaje, ja }u se starati za to; samo nemoj no}iti na ulici.

19:21 I uvede ga u svoju ku}u, i polo`i magarci-ma; potom oprae noge, i jedo{e i pi}e.

19:22 A kad se razveseli{e, gle, ljudi onoga gra-da, bezakonici, opkoli{e ku}u, i stado{e lupati u vrata, i reko{e starcu, gospodaru od ku}e, govore-}i: izvedi toga ~ovjeka {to je u{ao u tvoju ku}u, da ga poznamo.

19:23 I iza{av k njima onaj ~ovjek, gospodar od ku}e, re~e im: ne, bra}o, ne ~inite zla; kad je ~o-vjek u{ao u moju ku}u, ne ~inite toga bezumlja.

19:24 Evo k}i moja djevojka i ino~a njegova, njih }u vam izvesti, pa njih osramotite i ~inite s njima {to vam je volja, samo ~ovjeku ovomu ne ~i-nite toga bezumlja.

19:25 Ali ga ne htje{e poslu{ati oni ljudi; tada onaj ~ovjek uze ino~u svoju i izvede je napolje k njima, i oni je pozna{e, i zlostavi{e je cijelu no} do zore, i pusti{e je kad zora zabijelje.

19:26 I do{av{i`ena u zoru pade kod vrata od ku}e onoga ~ovjeka gdje bje{e gospodar njezin, i le`a dokle se ne rasvanu.

19:27 A gospodar njezin usta ujutru, i kad otvori vrata i iza|e da ide svojim putem, a to`ena ino~a njegova le`a{e na vratima ku}nijem, i ruke joj na pragu.

19:28 I re~e joj: ustani da idemo. Ali ne bi odgo-vora; tada je metnu na magarca, i ustav{i ~ovjek po|e u mjesto svoje,

19:29 I do{av ku}i svojoj uze ma~, i uze ino~u svoju i isije~e je s kostima na dvanaest komada i razasla u sve krajeve Izrailjeve.

19:30 I ko god vidje govora{e: nije se u~inilo ni ti se vidjelo tako {to otkad izido{e sinovi Izrailjevi iz Misira do danas. Promislite o tom i vije}ajte i govorite.

GLAVA 20

Tada izido{e svi sinovi Izrailjevi, i sabra se sav narod jednodu{no, od Dana do Virsaveje i do zemlje Galadove, ka Gospodu u Mispu.

20:2 I glavari svega naroda, svih plemena Izrailjevijeh, do|o{e na zbor naroda Bo`ijega, ~etiri stotine tisu}a ljudi pje{aka koji mahahu ma~em.

20:3 A sinovi Venijaminovi ~u{e da su sinovi Izrailjevi oti{li u Mispu. Sinovi Izrailjevi reko{e: ka`ite kako se dogodilo to zlo.

20:4 A Levit, mu` ubijene `ene, odgovori i re~e: do|oh s ino~om svojom u Gavaju Venijaminovu da preno}im.

20:5 A Gavajani usta{e na me, opkoli{e me u ku}i no}u, i htje{e me ubiti; i ino~u moju zlostavi{e tako da umrije.

20:6 Zato uzev ino~u svoju isjekoh je na komade i razaslah je u sve krajeve na{ljedstva Izrailjeva; jer u~ini{e grdilo i sramotu u Izrailju.

20:7 Eto, vi ste svi sinovi Izrailjevi; promislite i vije}ajte.

20:8 A sav narod usta jednodu{no i re~e: da ne idemo nijedan k {atoru svojemu, i ni jedan da se ne vra}a ku}i svojoj.

20:9 Nego ovo da u~inimo Gavaji: da bacimo `drijeb za nju.

20:10 Da uzmemo po deset ljudi od stotine po svijem plemenima Izrailjevijem, i po stotinu od tisu}e, i po tisu}u od deset tisu}a, da donese hranu narodu, a on da ide da u~ini Gavaji Venijaminovoj kako je zaslu`ila grdilom koje je u~inila Izrailju.

20:11 I skupi se sav narod Izrailjev na onaj grad slo`iv{i se jednodu{no.

20:12 Tada posla{e plemena Izrailjeva ljude u sve porodice Venijaminove, i poru~i{e im: kakvo se to zlo u~ini me|u vama?

20:13 Sada dajte te bezakonike {to su u Gavaji, da ih pogubimo i izvadimo zlo iz Izrailja. Ali ne htje{e sinovi Venijaminovi poslu{ati bra}e svoje, sinova Izrailjevijeh.

20:14 Nego se skupi{e sinovi Venijaminovi iz svojih mjesta u Gavaju da izidu da se biju sa sinovima Izrailjevijem.

20:15 I nabroji se u to vreme sinova Venijaminovijeh iz njihovijeh gradova dvadeset i {est tisu}a ljudi koji mahahu ma~em osim stanovnika Gavajskih, kojih bje{e na broj sedam stotina ljudi odabranih.

20:16 U svem tom narodu bje{e sedam stotina ljudi odabranih, koji bjehu ljevaci, i svaki ga|a{e kamenom iz pra}ke u dlaku ne proma{uju}i.

20:17 A ljudi Izrailjaca nabroji se osim sinova Venijaminovijeh ~etiri stotine tisu}a ljudi koji mahahu ma~em, samijeh vojnika.

20:18 I ustav{i otido{e k domu Boga silnoga, i upita{e Boga i reko{e sinovi Izrailjevi: ko }e izme|u nas i}i prvi u boj na sinove Venijaminove? A Gospod re~e: Juda nek ide prvi.

20:19 Potom ustav{i rano sinovi Izrailjevi stado{e u oko prema Gavaji.

20:20 I izido{e sinovi Izrailjevi u boj na sinove Venijaminove, i uvrsta{e se sinovi Izrailjevi da udare na Gavaju.

20:21 A sinovi Venijaminovi izido{e iz Gavaje, i povalja{e po zemlji izme|u Izrailjaca u onaj dan dvadeset i dvije tisu}e ljudi.

20:22 Ali se narod sinova Izrailjevijeh oslobodi, te se opet uvrsta{e na istom mjestu gdje se bijahu uvrstali prvoga dana.

20:23 Jer sinovi Izrailjevi otido{e te plaka{e pred Gospodom do ve~era, i upita{e Gospoda govore}i: ho}emo li opet iza}i u boj na sinove Venijamina brata svojega? A Gospod im re~e: izidite na njih.

20:24 I izido{e sinovi Izrailjevi na sinove Venijaminove drugi dan.

20:25 I sinovi Venijaminovi izidoše pred njih iz Gavaje drugi dan; i povaljaše po zemlji između sinova Izrailjevijeh opet osamnaest tisuća ljudi, koji svi mahahu ma~em.

20:26 Tada svi sinovi Izrailjevi i sav narod izidoše i dođoše k domu Boga silnoga, i plakaše i stajaše ondje pred Gospodom, i postiše se onaj dan do ve~era, i prinesoše `rtve paljenice i `rtve zahvalne pred Gospodom.

20:27 Pa upitaše sinovi Izrailjevi Gospoda; jer ondje bijaše kov~eg zavjeta Bo`ijega u ono vrijeme;

20:28 I Fines sin Eleazara sina Aronova stajaše pred njim u ono vrijeme. I rekoše: ho}emo li opet iza}i u boj na sinove Venijaminove brata svojega ili }emo se okaniti? A Gospod im re~e: izidite, jer }u ih sjutra predati vama u ruke.

20:29 Tada namjesti Izrailj zasjede oko Gavaje.

20:30 I sinovi Izrailjevi izidoše tre}i dan na sinove Venijaminove, i uvrstaše se prema Gavaji kao prvom i drugom.

20:31 A sinovi Venijaminovi izaav{i pred narod odvojiše se od grada, i stadoše biti i sje}i narod kao prvom i drugom po putovima, od kojih jedan ide k domu Boga silnoga a drugi u Gavaju, i po polju, i ubiše do trideset ljudi iz Izrailja.

20:32 I rekoše sinovi Venijaminovi: padaju pred nama kao prije. A sinovi Izrailjevi rekoše: da bje`imo da ih otrgnemo od grada na putove.

20:33 Tada svi sinovi Izrailjevi kretoše se sa svojega mjesta i uvrstaše se u Val-Tamaru; i zasjede Izrailjeve isko~iše iz mjesta svojega, iz luka Gavajskih.

20:34 I dođe na Gavaju deset tisuća ljudi izabranijeh iz svega Izrailja, i boj posta `e}i, a oni ne opaziše da }e ih zlo zadesiti.

20:35 I Gospod pobi Venijamina pred Izrailjem, i sinovi Izrailjevi pogubiše onaj dan od sinova Venijaminovijeh dvadeset i pet tisuća i sto ljudi, koji svi ma~em mahahu.

20:36 I sinovi Venijaminovi vidješe da su nadbijeni: jer sinovi Izrailjevi uzmakoše ispred sinova

Venijaminovijeh uzdaju}i se u zasjede koje bijahu namjestili kod Gavaje;

20:37 A oni {to bijahu u zasjedi br`e navališe u Gavaju, i u{av{i isjekoše sve po gradu o{trijem ma~em.

20:38 A bijahu sinovi Izrailjevi ugovorili s onima u zasjedi da za znak zapale vatru da se digne velik dim iz grada.

20:39 Tako sinovi Izrailjevi stadoše bje`ati iz boja, a sinovi Venijaminovi po~eše ubijati, i isjekoše do trideset ljudi između sinova Izrailjevijeh govore}i: doista padaju pred nama kao u pre|a~njem boju.

20:40 Ali kad se plamen i dim kao stub di`e iz grada, obazreše se sinovi Venijaminovi, i gle, oganj se iz grada dizaše do neba.

20:41 Tada se vratiše sinovi Izrailjevi, a sinovi Venijaminovi smetoše se vide}i da ih je zlo zadesilo;

20:42 I pobjegoše ispred sinova Izrailjevijeh k pustinji; ali ih vojska gonjaše, i koji iz gradova izla`ahu, biše ih među sobom.

20:43 Tako opkoliše sinove Venijaminove, goniše ih, tla~iše ih od Menuje do Gavaje k istoku.

20:44 I pogibe sinova Venijaminovijeh osamnaest tisuća ljudi, samijeh junaka.

20:45 A onih {to se okretoše i pobjegoše u pustinju k stijeni Rimonu, napabir~iše ih po putovima pet tisuća ljudi, i tjeraše ih do Gidoma i pobiše ih dvije tisuće ljudi.

20:46 I tako svega pogibe onaj dan sinova Venijaminovijeh dvadeset i pet tisuća ljudi koji mahahu ma~em, sve samijeh junaka.

20:47 I bješe {est stotina ljudi koji se okretoše i utekoše u pustinju k stijeni Rimonu, i ostaše na stijeni Rimonu ~etiri mjeseca.

20:48 Potom sinovi Izrailjevi vrativ{i se k sinovima Venijaminovijem isjekoše o{trijem ma~em i ljude po gradovima i stoku i {to se god na|e; i sve gradove koji ostaše popališe ognjem.

GLAVA 21

A sinovi Izrailjevi bijahu se zakleli u Mispi rekav{i: nijedan izme|u nas da ne da k}eri svoje za `enu sinu Venijaminovu.

21:2 Zato otide narod k domu Bo`ijemu, i osta{e ondje do ve-era pred Bogom, i podigav{i glas svoj plaka{e vrlo,

21:3 I reko{e: za{to se, Gospode Bo`e Izrailjev, dogodi ovo u Izrailju, danas da nestane jednoga plemena iz Izrailja?

21:4 I sjutradan urani narod, i na-ini ondje oltar, i prineso{e `rtve paljenice i `rtve zahvalne.

21:5 Tada reko{e sinovi Izrailjevi: ima li ko da nije do{ao na zbor iz svijeh plemena Izrailjevijeh ka Gospodu? Jer se bijahu te{ko zakleli za onoga ko ne do|e u Mispu ka Gospodu rekav{i: da se pogubi.

21:6 Jer se sinovima Izrailjevijem sa`ali za Venijaminom bratom njihovijem, i reko{e: danas se istrijebi jedno pleme iz Izrailja.

21:7 [ta }emo ~initi s onima {to su ostali da bi imali `ene, kad se zaklesmo Gospodom da im ne damo k}eri svojih za `ene?

21:8 Pa reko{e: ima li ko iz plemena Izrailjevijeh da nije do{ao u Mispu ka Gospodu? i gle, ne be{e do{ao na vojsku, na zbor, niko iz Javisa Galadova.

21:9 Jer kad se narod prebroji, gle, ne bje{e ondje nijednoga od onijeh koji `ive u Javisu Galadovu.

21:10 Zato posla zbor onamo dvanaest tisu}a hrabrijih ljudi, i zapovjedi im govore{i: idite i pobijte stanovnike u Javisu Galadovu o{trijem ma-~em i `ene i djecu.

21:11 Ovo }ete dakle u~initi: sve mu{kinje i sve `enskinje {to je poznalo ~ovjeka pobijte.

21:12 I na|o{e me|u stanovnicima Javisa Galadova ~etiri stotine djevojaka, koje ne bjehu poznale ~ovjeka, i dovedo{e ih u oko u Silom, koji je u zemlji Hananskoj.

21:13 Tada posla sav zbor, te govori{e sinovima Venijaminovijem koji bjehu u stijeni Rimonu, i objavi{e im mir.

21:14 Tako se vrati{e sinovi Venijaminovi u to vrijeme, i dado{e im `ene koje ostavi{e u `ivotu izme|u `ena iz Javisa Galadova; ali ih ne bje{e do- sta za njih.

21:15 A narodu bje{e `ao Venijamina {to Gos- pod okrnji plemena Izrailjeva.

21:16 Pa reko{e starje{ine od zбора: {ta }emo ~i- niti s ovima {to su ostali da bi imali `ene? jer su izginule `ene u plemenu Venijaminovu.

21:17 Potom reko{e: na{ljedstvo Venijaminovo pripada onima {to su ostali, da se ne bi zatrla ple- me iz Izrailja.

21:18 A mi im ne mo`emo dati `ena izme|u k}eri svojih; jer su se zakleli sinovi Izrailjevi reka- v{i: da je proklet ko da `enu sinovima Venijamino- vijem.

21:19 Potom reko{e: evo, godi{nji je praznik Gospodnji u Silomu, koji je sa sjevera Vetilju, k istoku, na putu koji ide od Vetilja u Sihem, i s juga Levoni.

21:20 I zapovjedi{e sinovima Venijaminovijem govore{i: idite, i zasjedite po vinogradima.

21:21 I pazite: pa kad izidu k}eri Silomske da igraju, izidite iz vinograda i otmite svaki sebi `enu izme|u k}eri Silomskih; i idite u zemlju Venijami- novu.

21:22 A kad do|u oci njihovi ili bra}a njihova k nama da se sude, mi }emo im kazati: smilujte im se nas radi, jer u ovom ratu nijesmo zarobili `ene za svakoga njih; a vi im nijeste dali, i tako ne}ete biti krivi.

21:23 Tada sinovi Venijaminovi u~ini{e tako, i dovedo{e `ene prema broju svom izme|u igra- ica koje ote{e, i oti{av{i vrati{e se na na{ljedstvo svo- je, i sazida{e opet gradove i naseli{e se u njima.

21:24 I tako razido{e se sinovi Izrailjevi odande u ono vreme svaki u svoje pleme i u porodicu svo- ju, i otido{e odande svaki na svoje na{ljedstvo.

21:25 U ono vrijeme ne bje{e cara u Izrailju; svaki ~inja{e {to mu bje{e drago.